

ПРИРОДНЫЙ

ЗАЩИТНИК

КЕРОСИН СКИПИДАР ПЕРЕКИСЬ ВОДОРОДА

В ОЧИЩЕНИИ
ОРГАНИЗМА

РИПОЛ
КЛАССИК

Ochránce přírody

Parafín, terpentýn, peroxid vodíku při čištění těla

"RIPOL Classic 2011

Parafín, terpentýn, peroxid vodíku při čištění těla /
"RIPOL Classic, 2011 - (Nature's Advocate)

Existuje mnoho svědectví o tom, že se parafín, terpentýn a peroxid vodíku používaly jako léčebný prostředek, a především jsou známy případy vyléčení lidí z různých nemocí.

jejich používáním. Kniha podrobně popisuje tradiční i netradiční způsoby použití peroxidu vodíku k léčbě nemocí, doporučuje použití parafínu jako léčebného prostředku, zejména informace o tom, jak jej připravit k použití a aplikovat na konkrétní nemoci; obsáhlý

Zdůrazněna je Zalmanovova metoda podpory zdraví obecně a léčba řady onemocnění pomocí terpentýnových koupelí.

, 2011

© RIPOL Classic, 2011

Obsah

Úvod	6
Parafin	7
Obecné informace o parafinu	7
Získání parafinu	7
Parafin jako lék	8
Venkovní použití	10
Vnitřní aplikace a čištění	10
Otrava parafinem (příznaky a první pomoc)	11
Příznaky otravy	12
Pomoc lidem s otravou	12
Léčba nemocí parafinem	13
Angina pectoris	13
Katarální angina pectoris	13
Ulcerózní a ochablá angina pectoris	13
Lakunární angina pectoris	13
Flegmonická angína	14
Angina follicularis	14
Ludovicova angína	14
Bronchitida	15
Akutní bronchitida	15
Bronchiální astma	16
Haymorrhhythmia	16
Bolesti hlavy	17
Onemocnění žlučových kamenů	17
Infekční nespecifická polyartritida	19
Lišejníky	20
Lichen rubella squamososa	20
Šindele	20
Šindel	20
Lišejník růžový	21
Plicní tuberkulóza	21
Furunkulóza	23
Chronická kolitida	24
Terpentýn	25
Obecné informace o terpentýnu	25
Ošetření terpentýnovými koupelemi	26
Několik slov o historii metody	26
Úloha kapilár v oběhovém systému	27
Kapiláry	29
Kapiláry a nemoci	30
Kapilární terapie	31
Terapie teplem a vodou	31
Terpentýnové (kapilární) koupele	32
Směsi pro terpentýnovou lázeň	33
Fáze terpentýnové koupele	34

Mechanismus účinku terpentýnových koupelí	38
Terapeutický účinek	39
Omezení a kontraindikace	40
Terpentýnové koupele a fyzické omlazení	41
Dieta a další doporučení	42
Léčba terpentýnovými koupelemi při některých onemocněních	43
Onemocnění kloubů	43
Revmatoidní artritida	44
Radikulitida. Osteochondróza páteře	44
Oční choroby	44
Polyneuritida	45
Chronické myelopatie	45
Roztroušená skleróza	45
Gynekologická onemocnění	45
Peroxid vodíku	50
Obecné informace o peroxidu vodíku	50
Léčba nemocí peroxidem vodíku	51
Venkovní použití	51
Krvácení z nosu	51
Angina pectoris	51
Katarální bolest v krku	52
Lakunární angina pectoris	52
Folikulární bolest v krku	52
Flegmonická bolest v krku	52
Louisova angina pectoris	52
Vředová streptokoková angína	52
Akutní respirační onemocnění	53
Stomatitida	53
Rány	54
Burns	55
Zubní kaz	55
Neštovice	56
Vaření	56
Pyoderma	57
Ekzém	58
Běžné akné	58
Intravenózní použití	59
Pneumonie (zápal plic)	60
Bronchitida	60
Emfyzém	61
Záškrť	62
Šindele	62
Kandidóza	63
Roztroušená skleróza	63
Mrtvice	63
Systémový lupus erythematoses (SLE)	64
Křečové žíly	65
Interní použití	65

Parafín, terpentýn, peroxid vodíku při očistě těla Sestavil Yu.

Úvod

Oficiální medicína je skeptická k nekonvenčním metodám léčby, zejména k prostředkům, jako je parafín a terpentýn. Existuje však mnoho důkazů o tom, že se tyto prostředky používají jako léčebné prostředky a především k vyléčení různých nemocí. Leteckým parafínem lze například účinně léčit zánět čelistních dutin, rýmu, bolesti v krku, bronchitidu a pedikulózu.

Kapilární terapie (založená na terpentýnových koupelích - metoda známá již na počátku 20. století, kterou vyvinul ruský lékař a vědec A. S. Zalmanov) úspěšně léčí nemoci pohybového aparátu, plicní, endokrinní a dermatologické choroby.

Na rozdíl od parafínu a terpentýnu je peroxid vodíku dobře známý přípravek, který se dlouho používal v oficiální medicíně jako dezinfekční a dezodorační prostředek. Používá se k ošetření ran a zanícených povrchů kůže nebo sliznic a v kosmetice se používá k čištění a bělení obličeje. Někteří ruští lékaři mezitím začali v poslední době hovořit o širším zavedení peroxidu vodíku do lékařské praxe, protože se domnívají, že jeho užitečnost byla experimentálně prokázána.

Již na počátku dvacátého století byly prováděny studie intravenózní infuze peroxidu vodíku. Bylo pozorováno výrazné zlepšení celkového stavu pacientů a kyslík, který se do krevního oběhu dostává prostřednictvím peroxidu vodíku, poměrně úspěšně bojuje s infekcí uvnitř. Tito lékaři-výzkumníci doporučili klinické použití intravenózního podání peroxidu vodíku.

Knihou podrobně vysvětluje tradiční i netradiční způsoby použití peroxidu vodíku k léčbě nemocí, doporučuje použití parafínu jako léčebného prostředku, zejména informace o způsobu jeho přípravy k použití a použití při konkrétních onemocněních; obsáhle se věnuje Zalmanovově metodě - ozdravení organismu obecně a léčbě některých nemocí pomocí terpentýnových koupelí.

Závěrem bychom rádi zdůraznili, že všechny výše uvedené prostředky je třeba používat s maximální opatrností a na radu lékaře.

Parafín

Obecné informace o parafínu

Slovo "parafín" pochází z anglického slova *kerosene*, které zase pochází z řeckého slova *keros*, což znamená "vosk".

Získání parafínu

Co je parafín? Jaký je jeho původ? Jedná se o uhlovodík, který je zvláštní frakcí ropné destilace, získanou vařením oleje v rozmezí teplot 200-300 °C.

Samotná ropa je fosilní produkt, který je směsí různých organických látek.

Parafín se používá hlavně jako motorové palivo a palivo pro vytápění a pro domácí účely. Je o něco lehčí než voda, takže se ve vodě nerozpouští a vytváří plovoucí vrstvy. V průmyslu se vyrábí parafín různých frakcí a vlastností. Vyrábí se hlavně ve dvou stupních: těžký (pyronaut) a těžký (pyronaut).

světlo.

Těžký má hustotu 860 kg/m³ a bod vzplanutí 90 °C.

Pyronaut je z hlediska požárního rizika bezpečnější a používá se k osvětlení dolů, kotelen a skladů, ale také bójí, malých lodí, majáků atd.

Hustota lehkého parafínu je 830 kg/m³ a bod vzplanutí je 40 °C. Tato frakce se používá pro účely domácnosti. Parafín se používá jako palivo pro primární spotřebiče a některá osvětlovací zařízení.

Pro úspěšnou flotaci černého uhlí se používá speciálně vyrobený druh parafínu. Jeho bod varu je 98 % při teplotě až 315 °C a bod vzplanutí je 40 °C. Tento parafín se také používá jako hlavní surovina pro pyrolýzu.

Parafín se používá také k vytápění místností, vypalování porcelánu a skla, mytí technických součástí. Tato speciální technická třída má téměř stejné vlastnosti jako ostatní třídy, ale její bod vzplanutí je 28 °C a přítomnost síry je do 1 %.

Existuje tzv. traktorový parafín, který se používá jako palivo pro traktory.

Spalování parafínu se zhoršuje, pokud obsahuje vysoké procento těžkých frakcí. Proto se destiláty z destilace sirté ropy hydrogenují.

Topný olej se používá v domácích spotřebičích na osvětlení a vytápění. Procento těžkých frakcí je omezené.

Tento druh parafínu lze po vyčištění používat vnitřně k léčebným účelům.

Obsah aromatických uhlovodíků má významný vliv na tepelnou kapacitu a intenzitu záře: čím méně aromatických uhlovodíků v parafínu, tím intenzivnější je záře plamene.

Na základě této vlastnosti se parafín klasifikuje podle maximální výšky plamene, která je ukazatelem kvantitativní přítomnosti aromatických uhlovodíků. V průmyslu jsou proto k dispozici tři druhy hořlavého parafínu.

Parafín je hořlavý, protože jeho bod vzplanutí je při otevřeném kelímku 57 °C a k samovznícení dochází při 216 °C. V tomto případě se parafín vznítí v rozmezí teplot 35-75 °C a jeho páry explodují v rozmezí 1,4-7,5 % objemu.

Maximální přípustná koncentrace (MPC) pro parafín v ovzduší je 300 mg/m³. Pokud koncentrace výparů překročí tento limit, vdechování vzduchu v takové místnosti způsobí otravu člověka.

Parafín jako léčebný prostředek

Různé metody léčby parafínem jsou v lidovém léčitelství poměrně rozšířené.
cine.

Lidé trpící různými nemocemi ji používají na vnější i vnitřní. Použití parafínu má blahodárný a hojivý účinek na tělo při celé řadě onemocnění. Lze jej použít i k preventivním účelům.

K ošetření se používá parafín:

- pohmožděnin, podvrtnutí, vykloubení;
- pro zvýšenou podrážděnost;
- pro maxilární sinusitidu;
- pro otoky;
- pro tuberkulózu;
- jako celkové tonikum;
- u kožních onemocnění;
- pro nemoci krve;
- na bolesti v krku;
- pro bolesti hlavy;
- u onemocnění gastrointestinálního traktu;
- u chronických onemocnění urogenitálního systému;
- u onemocnění kardiovaskulárního systému;
- na bolest kloubů;
- pro léčbu rakoviny;
- k celkové očistě těla;
- jako prevence proti mnoha nemocem;
- k omlazení těla.

Zde je několik krátkých příběhů, které mohou ukázat, jak parafín sloužil jako lék a pomáhal různým lidem zbavit se nemocí a neduhů.

Tatiana trpěla 20 let zánětem čelistních dutin. Vyzkoušela všechny dostupné léky. Dlouho ležela v nemocnici, podstoupila léčbu, punkce a další zákroky, které však přinesly jen dočasnou úlevu. Jakmile se nachladila, nemoc se vrátila.

Ani pilulky, ani lidové prostředky nedokázaly nemoc odstranit. Vyzkoušela mnoho věcí: sůl, měsíčkovou tinkturu, med atd. Nikdo neví, jak dlouho by to trvalo, kdyby nezkusila další léčbu.

Tatána si namazala nos, tváře a dutiny parafinem smíchaným s rostlinným olejem v poměru 1:1. Po chvíli se začala cítit mnohem lépe. Žena dokázala vyléčit sebe i své děti. Nekonečné léky, fyzioterapie a bolestivé punkce již nebyly nutné.

Tento příklad a mnoho dalších naznačuje, že byste se nikdy neměli vzdávat. Musíte hledat a zkoušet různé metody léčby a pak najdete cenově dostupný lék, který vám pomůže se zcela uzdravit. V tomto případě to bylo možné díky parafínu.

Zde je další příběh. Nikolaj se nedokázal vyrovnat s bolestí (bolely ho nohy a pas). Léky nezabíraly a přestal je užívat, zejména proto, že mnoho léků má nežádoucí vedlejší účinky a léčba jednoho orgánu může mít negativní vliv na jiný.

Bylo mu doporučeno použít parafín. Vtírání do kůže na bolavých místech zmírnilo bolest a nyní tuto jednoduchou metodu používá vždy, když je to nutné.

Během Velké vlastenecké války zachránily vesnické ženy zraněného sovětského vojáka, který utekl ze zajetí. Noha, kterou zasáhla kulka, už začala mrznout. K vyléčení vojáka byla nutná urgentní operace, amputace pod kolenem. Ženy však vzaly parafín, namočily do něj čistou bavlněnou látku a omotaly zraněnému nohu.

Následujícího dne se po krátkém zhoršení stav gangrény zastavil.

Obvaz byl denně měněn a den ode dne se zarudnutí zmenšovalo, stejně jako otok. Uplynuly dva týdny a rána se zahojila. Tímto způsobem dokázaly ruské ženy při nedostatku léků a speciálních lékařských znalostí nejen vyléčit vojákovu nohu, ale také zachránit jeho život tím, že zabránily otravě krve, která se začala šířit.

Pauli Geinerová měla postižená střeva s metastázami a musela podstoupit operaci, při které jí byla odstraněna velká část tenkého střeva.

Téměř zoufalá a smířená se svým osudem si Paula náhle vzpomněla na staré historiky o vojácích, kteří si v Hercegovině potírali bolavá místa a pili parafín na různé nemoci.

Žena užívala denně nalačno čajovou lžičku čistého parafínu. Zpočátku ochrnutí zmizelo a bolest ustoupila. Po 13 dnech zvracení ustalo a Paula byla schopna vstát. Asi po 40 dnech začala opět přibývat na váze a poprvé po dlouhé době měla chuť k jídlu. Postupně získávala zpět své ztracené zdraví.

Tato žena svou zkušeností dokázala, že parafín může skutečně léčit. Užívání čistého parafínu (leteckého parafínu) je podle ní zvláště užitečné při krevních chorobách. Všem lidem doporučuje, aby si preventivně nakapali 15 kapek parafínu na kostku cukru a začali s 1-2 kapkami parafínu 3x denně.

Pacientům s rakovinou, kteří Paulu vyhledali, vyprávěla o svých zkušenostech s léčením parafinem, o tom, jak si tento zázračný lék připravit a jak a kdy ho užívat. V té době už měla Paula Geinerová patenty v mnoha zemích. Díky jejím radám se z rakoviny vyléčilo přibližně 20 000 lidí.

V dnešní době se mnoho druhů onemocnění, nejen rakovina, úspěšně léčí také pomocí dalšího receptu na přípravu léčebného prostředku - parafinové tinktury ze zelených vlašských ořechů.

Výrobek se ukázal být natolik účinný, že o něj projevila zájem řada společností.

Zejména výzkumné a technologické centrum pro ekologické problémy Tekhnoekos jej začalo vyrábět a prodávat veřejnosti prostřednictvím lékáren a drogerií. Má patent na výrobu a použití léčivého přípravku na bázi derivátů ropného naftalu a vlašských ořechů.

Čištění parafínu v laboratoři pod odborným dohledem zbavuje pacienty nutnosti provádět tuto proceduru doma provizorním způsobem, což je poměrně nebezpečná činnost.

Tato droga má silné imunitně aktivující vlastnosti, antioxidační, analgetické a regenerační účinky, není toxická a stabilizuje buněčné membrány.

Tinktura z vlašských ořechů je určena k léčbě akutních zánětlivých procesů pohybového aparátu, infekčních onemocnění horních cest dýchacích (angína apod.). Extrakt z ořechů a kerosenu lze úspěšně použít při léčbě pacientů s rakovinou, včetně pacientů se 4. stupněm. V tomto případě byla naprostá většina pacientů

U pacienta ($\frac{2}{3}$) dochází ke zlepšení: mizí bolest, normalizuje se krevní obraz, obnovují se narušené funkce a zmenšuje se nádor a metastázy.

"Todicamp je nejúčinnější u rakoviny lymfatických uzlin. systému, jakož i nádory krku a hlavy.

Venkovní použití

Při vnějším použití parafínu k léčebným účelům je třeba přísně dodržovat určitá pravidla.

Před zahájením léčby se ujistěte, že na přípravek nemáte alergickou reakci. Malá oblast kůže za uchem by měla být potřena čištěným parafínem. Pokud nedojde k zarudnutí nebo vyrážce, je reakce organismu normální.

Existuje mnoho různých receptů a technik pro vnější aplikaci čištěného parafínu. Pokud máte velmi citlivou pokožku, neměli byste používat příliš mnoho pleťových vod, protože může dojít k zánětu. Abyste tomu zabránili, můžete k potírání a mazání použít směs parafínu a rostlinného oleje.

Musíte být velmi opatrní, aby se vám parafín nedostal do očí, protože je nebezpečný pro váš zrak.

Na obvazy je vždy vhodné používat pouze čistou přírodní (lněnou nebo bavlněnou) tkaninu. Je důležité, aby byl hygroskopický, tj. měl dobré smáčecí vlastnosti.

Parafínové obvazy je třeba denně měnit a kontrolovat stav kůže. Způsob aplikace, krémů, vtírání a roztírání je uveden v popisu specifických podmínek.

Vnitřní aplikace a čištění

Parafín lze použít různými způsoby v závislosti na onemocnění. Může se například používat ve formě kapek, jejichž množství se denně zvyšuje podle zvláštního plánu. Čištěný parafín lze užívat také ústy na kousku cukru (není rychle rozpustný) a ve formě tinktur. Todicamp, tinktura ze zelených vlašských ořechů, je osvědčený lék. Užívá se podle pokynů.

Kdykoli se používá lék obsahující parafín nebo pokud se používá čistý, neměla by dávka překročit 20 g. Příjem více

Množství parafínu může způsobit otravu. Aby se parafín mohl používat jako lék, musí být vyčištěn.

Čištění parafínu

Nejlepší metodou čištění této kapaliny je destilace. Nedoporučuje se však provádět ji doma, protože jsou k tomu zapotřebí speciální přístroje. Jiné metody destilace mimo laboratoř jsou velmi nebezpečné a mohou způsobit výbuchy a požáry.

Existují cenově dostupné způsoby domácího čištění parafínu.

Do třílitrové skleněné nádoby nalijte 1 litr parafínu a stejné množství horké vody o teplotě 60-70 °C. Sklenici důkladně protřepejte po dobu 2-3 minut a přikryjte ji plastovým víčkem. Doporučuje se nosit rukavice, aby nedošlo k popálení. Během protřepávání je nutné občas otevřít víko, aby nedošlo k přetlaku a následnému výbuchu par.

Tekutina by měla několik minut stát (s otevřeným víkem). Když se oddělí (v místech, kde se vrstvy oddělují, se hromadí nečistoty), opatrně vypusťte petrolejovou vrstvu, která se nachází nahoře, aby se do vypouštěné kapaliny nedostal chlor.

Všechny operace je nutné provádět s dobře fungujícím odsávacím ventilátorem, protože koncentrované parafínové páry mohou způsobit nejen otravu a parafínový zápal plic, ale také výbuch.

Všechny ostatní metody čištění jsou nebezpečné. Patří mezi ně metoda, která vyžaduje digestoř, elektrický vařič a zkušenosti s chemickými činidly.

Obyčejný parafín se stává vhodným k požití v závislosti na dávkování poté, co byl podroben následujícímu postupu. Nalijte ji do půllitrové skleněné láhve, přidejte 3 polévkové lžíce extra sodné soli a přecedte tekutinu přes vatou a obvazový filtr do jiné láhve, kterou zcela naplníte. Láhev s parafínem pak vložte do hrnce se studenou vodou na dně.

Poté je třeba pánev přivést k varu. Poté přiveďte vodu v hrnci k varu a vařte ji 1,5 hodiny. Používejte pouze elektrický vařič. Použití otevřeného plamene na plynovém vařiči může způsobit výbuch parafínu. Láhev ve vodní lázni ani hrnec by v žádném případě neměly být uzavřeny víkem. Při tom se velmi intenzivně uvolňují parafínové páry, které je nutné odvádět do odsavače par.

Výsledkem této úpravy je vyčištěný parafín. Po vychladnutí ji přelijte do jiné nádoby, přičemž sůl musí zůstat na dně láhve.

Je třeba upozornit, že této metodě je lepší se vyhnout, pokud nejsou k dispozici potřebné podmínky a specializované chemické školení, protože je velmi nebezpečná.

Letecký parafín je dostatečně čistý na to, aby se mohl používat k obkladům, tření a potírání. Pro požití je ještě lepší ji očistit. Žlutý parafín pro osvětlení v domácnosti je třeba před vnitřním použitím vyčistit.

Otrava parafínem (příznaky a první pomoc)

Jakýkoli lék se při zneužití mění v jed a místo užitku může způsobit vážné škody. Proto je při používání parafínu bezpodmínečně nutné dodržovat přísné dávkování.

Příznaky otravy

Příznaky otravy způsobené vdechováním nízkých koncentrací parafinových par jsou podobné příznakům těžké intoxikace alkoholem: závratě, duševní neklid, nevolnost a zvracení.

Toxický účinek se projevuje také změnou srdeční frekvence a zčervenáním kůže. V závažných případech se mohou objevit mdloby, křeče a horečka.

Někdy (u řidičů traktorů a šoférů) se při nasávání parafínu a benzínu hadicí tyto tekutiny dostanou do plic a vznikne benzínový a parafínový zápal plic.

Příznaky otravy se rychle stupňují: bolest v boku odpovídajícímu postižené plíci, dušnost a kašel s rezavým hlenem a rychlý vzestup teploty.

V ústech je cítit silná parafínová chuť.

Pomoc lidem s otravou

Při otravě parafínem je nutné poskytnout okamžitou pomoc ještě před příjezdem lékaře. Nejprve zavolejte lékaře a odneste postiženého na čerstvý vzduch, např. ven, otevřete okna nebo větrací otvory v místnosti. Poskytněte kyslík a umělé dýchání.

Při příznacích parafínové pneumonie se podává ACTH (40 jednotek každý den) a injekce kyseliny askorbové (5% roztok, 10 ml intramuskulárně).

Dojde-li k otravě, je třeba vypláchnout žaludek.

V některých případech je vhodné provést tuto kontrolu pomocí sondy. Poté by měl postižený dostat projímadlo (může dostat i klystýr) a několik sklenic horkého mléka. Na břicho pacienta by měla být přiložena láhev s horkou vodou a po ochlazení by měla být vyměněna.

Kromě toho by měl pacient dostat intramuskulární injekce antibiotik: 1 g streptomycinu a 2 000 000 jednotek penicilinu. Antibiotika by měla být použita také k inhalaci.

Na podporu kardiovaskulární činnosti by se měl používat kordiamin, kafr a kofein.

Použití adrenalinu a prostředků na zvracení je zakázáno. Alkoholické nápoje jsou zcela kontraindikovány. Pro co nejrychlejší zotavení z otravy je třeba dodržovat šetnou stravu a hodně času trávit venku.

Léčba nemocí parafínem

Při ošetřování parafínem je třeba dbát zvýšené opatrnosti. Použití parafínu může způsobit otravu.

Angina pectoris

Angína je infekční onemocnění provázené zánětem nosohltanové, patrové, hrtanové nebo jazykové mandle.

Bolest v krku obvykle vzniká, když se do lidského těla dostanou bakterie *Staphylococcus aureus*, *Pneumococcus aureus* nebo *Streptococcus*. Infekce je způsobena především kapénkami přenášenými vzduchem. V některých případech jsou však zanícené oblasti dásní, jazyka a hltanu zdrojem infekce. Zubní kaz a zánět čelistních dutin jsou stejně nebezpečné.

Nedostatečná a včasná léčba může vést ke komplikacím, např. k revmatismu, meningitidě, nefritidě, orchitidě nebo cholecystitidě. Je velmi pravděpodobné, že dojde k edému hrtanu.

Angina pectoris je katarální, ulcerózně-chabá, lakunární, flegmonická a folikulární. Je také známá jako Ludovicova bolest v krku.

Katarální bolest v krku

Katarální bolest v krku je vysoce nakažlivé infekční onemocnění. Obvykle se objevuje, když je tělo příliš chladné.

Katarální bolest v krku je doprovázena zimnicí a horečkou. Sliznice dutiny ústní rychle vysychá, hrdlo je bolestivé a polykání bolestivé. Vyšetření odhalí zarudnutí a zvětšení mandlí a zánět podčelistních lymfatických uzlin.

Vředová angína

Streptokok obvykle trvá 6 až 8 dní. Pokud celkový stav organismu v době onemocnění není uspokojivý, je k léčbě potřeba více času. Diagnóza se stanoví vyšetřením stěru z hltanu, který odhalí přítomnost spirochet a vřetenitých bacilů ve sliznici hltanu.

Vředová streptokoková angína, mandle a někdy i vnitřní strana tváří jsou pokryty bělavě žlutým povlakem, který lze snadno odstranit. Zubní plak má pod sebou vždy vředy, které mohou způsobovat nepříjemné pocity v ústech. Tělesná teplota se zvýší na 37-38 °C. Submandibulární lymfatické uzliny jsou silně zvětšené, ale při palpaci nejsou bolestivé.

Lakunární angina pectoris

Doba trvání tohoto onemocnění obvykle nepřesahuje 5 dní.

Lakunární anginu pectoris doprovází zvýšení tělesné teploty, v některých případech až na 40 °C, bolest při polykání a zvětšení podčelistních lymfatických uzlin. Vyšetření pacienta odhalí typický příznak onemocnění - světle žlutý nebo bílý povlak na mandlích, který se skládá z bakterií, epitelálních buněk a leukocytů a který se během léčby snadno odstraní.

Flegmonická angína

Flegmonická bolest v krku se často nazývá perimandibulární absces. Toto onemocnění vzniká z různých komplikací způsobených jinými typy bolestí v krku. Člověk, který se zotaví z bolesti v krku, bude opět bolestivý.

Pacient má špatnou chuť k jídlu a celkový nedostatek vitality. Zhorší se mu chuť k jídlu, sníží se jeho celková vitalita a tělesná teplota rychle stoupne na 40 °C.

Otevírání úst je omezeno a hlas se stává chraplavým. Vyšetření odhalí zduření a citlivost submandibulárních lymfatických uzlin, zduření a hyperemii měkkého patra na postižené straně ústní sliznice, tonzily jsou ostře vystouplé, uvula je posunuta na zdravou stranu. Hlava pacienta je neustále otočena na stranu, kde se absces vyvíjí.

Angina follicularis

Průměrná doba trvání folikulární bolesti v krku je 4 dny.

Při folikulární bolesti v krku se objevuje horečka, šumění a bolest při polykání, zánět s následným hnisáním folikulů, které pokrývají zduřelé mandle malými, světle žlutými tečkami. Podčelistní lymfatické uzliny se rychle zvětšují a při palpaci jsou bolestivé.

Louisova angina pectoris

Ludovicova bolest v krku je akutní zánět ústní sliznice. Onemocnění je obvykle důsledkem komplikací způsobených nedostatečnou léčbou různých zubních onemocnění.

Ludovicovy bolesti v krku doprovází akutní horečka, nechutenství, snížená celková vitalita a nespavost. Vyšetření odhalí otok krku a ústní sliznice. Polykání a žvýkání je doprovázeno intenzivní bolestí a řeč je nezřetelná. V závažných případech dochází k sepsi a otoku průdušnice a hrdla. Dýchání se stává namáhavým a obtížným. Poslední fází Ludovicovy anginy je dušení.

Léčba

K léčbě bolestí v krku se používá jak čistěný, tak běžný parafín. Tato tekutina se aplikuje 3x denně 1-2 hodiny před jídlem, jemně na povrch patrových koutků a zanícených mandlí. Léčba by měla probíhat denně po dobu 6-7 dnů, dokud příznaky zcela nevyjmizí.

Tuto léčbu lze kombinovat s antibiotiky předepsanými lékařem.

V případě zánětu sliznic úst a krku se často používá kloktání postižených míst slabým roztokem čištěného parafínu. K tomuto účelu se použije 1 sklenice vroucí vody, aby se rozpustí¹ 1/2 polévkovou lžící jedlé sody při teplotě do 25 °C. Do roztoku přidejte 1 polévkovou lžící parafínu.

Na postiženém místě se vyplachují sliznice úst a hrtanu.

Vytvoří se parafínový film, který má terapeutický účinek.

Léčba trvá do úplného zotavení pacienta, tj. 6-8 dní. Frekvence výplachů je 4-12krát denně.

Bronchitida

Bronchitida je zánětlivý proces, který postihuje sliznici dýchacích cest. V průběhu onemocnění je narušena funkce průdušek.

Bronchitida se dělí na akutní a chronickou.

Akutní bronchitida

Akutní bronchitidu obvykle způsobují stafylokoky, streptokoky a pneumokoky, ale také různé viry spalniček, chřipky, černého kašle atd. Onemocnění se nezhřídká objevuje v důsledku nepříznivých vlivů prostředí.

Při akutní bronchitidě má pacient suchý kašel, dušnost, ztrátu vitality, depresi a občasnou bolest na hrudi, dýchání je těžké a chraptivé. Tělesná teplota se zvýší na 37-37,5 °C. V závažných případech se může objevit horečka nebo plicní hypertenze. Dochází k cyanóze a obličej je opuchlý. Pokud se neléčí, může dojít k úmrtí.

Infekční bronchitida se přenáší vzdušnou cestou při kontaktu s nemocným člověkem. K onemocnění jsou náchylní zejména lidé, kteří byli vystaveni chladu nebo nemocem z nachlazení a úrazům dýchacích cest.

Bronchitida je chronická, pokud kašel trvá déle než 2 měsíce. Chronická bronchitida je velmi nebezpečná, protože se jedná o dlouhodobou nevratnou infekci průdušek.

Prvním příznakem je kašel, který produkuje sputum, jehož množství se postupně zvyšuje. Vitalita pacienta rychle klesá. Zvyšuje se dušnost. Pokud se neléčí, stává se sputum hlenem s hnisem.

Léčba

Chronická bronchitida se nejlépe léčí roztokem čištěného parafínu. Připravíte ji tak, že v 1 sklenici převařené vody rozpustíte 7-8 kapek parafínu.

Výsledný roztok se doporučuje užívat perorálně denně po¹ /2 sklenici každé 2-3 hodiny.

Tento postup by měl být kombinován s třením hrudníku pacienta tamponem.

Použijte hadřík namočený v čištěném parafínu. Při tření věnujte zvláštní pozornost oblasti hrudníku pod loktem. Tření by se mělo provádět denně před spaním. Po každém ošetření je pacient přikryt teplou přikrývkou. Potírání parafínem lze střídat s baňkovaním a hořčičnými koupelemi.

Léčba počáteční bronchitidy trvá 10-15 dní. K prevenci onemocnění lze použít také potírání parafínem.

Chronická bronchitida se také léčí speciálními obklady s parafínem, které se přikládají na hrudník, s výjimkou oblasti srdce. Obklady se přikládají každých 48 hodin po dobu 14-15 dnů. Doba trvání každého ošetření by neměla přesáhnout 4 hodiny.

Pokud jste přecitlivělí na parafín, přestaňte s ošetřením touto metodou.

Jako kompromis se před přiložením obkladu na kůži pacienta přiloží tenký voskový papír, aby se předešlo popálení a podráždění kůže.

Bronchiální astma

Bronchiální astma je chronické onemocnění charakterizované pravidelnými záchvaty dušení způsobenými křečemi průdušek. Je doprovázen silnou dušností a kašlem. Pacientovi se často špatně dýchá.

Hlavní příčinou průduškového astmatu je změna způsobu, jakým průdušky pracují, se snížením jejich citlivosti a reaktivity. Astma je někdy dědičné. V tomto případě může být situace pacienta zhoršena vystavením organismu nepříznivým faktorům prostředí.

Bronchiální astma může být také alergické. V tomto případě je způsobena vniknutím bakterií, virů nebo plísní do těla. Bronchiální astma může být vyvoláno také některými infekčními onemocněními, jako je sinusitida, chronická bronchitida, chronický zápal plic a rýma.

Silnými alergeny, které mohou vyvolat astmatický záchvat, jsou pyly rostlin, domácí prach, některé léky, zvířecí kožesiny, seno, potravinové přísady, čokoláda a silné syntetické pachy atd.

Léčba

Použití parafinu při léčbě bronchiálního astmatu přináší dobré výsledky, ale před zahájením léčby musí pacient posoudit vlastní reakci na parafin a v případě nesnášenlivosti jej odmítnout použít.

Bronchiální astma se obvykle léčí roztokem parafinu, který se připraví smícháním 1 šálku teplé vody a 9 kapek čistěného parafinu. Připraveno k použití

Roztok se užívá perorálně každé 2 hodiny denně v množství¹ /3 cup.

Alternativou k této metodě je potírání hrudníku a zad masť z parafinu a vazelíny. Složky se smíchají ve skleněné nádobě v poměru 1:4. Směs se pak pevnými, postupnými pohyby dlaní vtírá do pokožky směrem od páteře k podpaží a klíčním kostem. Tato léčba má maximální účinek v kombinaci s tradiční léčbou předepsanou lékařem.

Haymorrhymia

Zánět vedlejších nosních dutin je zánětlivý proces postihující vedlejší nosní dutiny, které se nacházejí v dutinách kostí lebky a jsou spojeny s nosní dutinou různými kanálky. Obvykle je způsobena přetrvávající chřipkou nebo rýmou. Může být také způsobena některými infekčními chorobami, včetně spály a spalniček. Infekce vedlejších nosních dutin může být akutní nebo chronická.

Při akutním zánětu čelistních dutin se objevuje hlenovitý výtok z nosu, ztěžuje se dýchání, zhoršuje se čich a nos je částečně nebo zcela ucpaný. Osoba pociťuje nepříjemné pocity ve tvářích a na čele, zejména při pohmatu.

U chronické čelistní sinusitidy jsou přítomny všechny výše uvedené příznaky, ale nejsou příliš výrazné. Z nosohltanu do nosohltanu vycházejí hlenovité nebo hnisavé výtoky a nosní dutina je zduřelá. Zřídka se v nosní dutině tvoří polypy.

Léčba

Před zahájením léčby zánětu čelistních dutin je třeba stanovit přesnou diagnózu pomocí rentgenového zařízení, které vyšetří oblasti dutin.

Nejlepším způsobem léčby zánětu čelistních dutin je použití speciální masti vyrobené z vepřového tuku a rafinovaného parafínu. Složky se smíchají v poměru 4:1. Mast se nanáší na tváře po obou stranách nosu a na oblast čela těsně nad nosním hřbetem. Tento postup musí být proveden současně s nasátím látky do nosních dírek. Tampony by měly být ponechány v nosním průduchu po dobu 3 hodin (jednou denně).

Bolesti hlavy

Bolest hlavy je jedním z hlavních příznaků řady různých onemocnění.

Lidský mozek nemá receptory bolesti, ale tenká vrstva oddělující mozek od lebečních kostí ano. Receptory bolesti jsou přítomny také ve šlachách a svalových tkáních pokožky hlavy, které se prudce stahují v reakci na fyzické nebo psychické podněty.

Úder do hlavy a silný stres mohou způsobit dlouhodobou migrénu. Bolest hlavy je tedy důsledkem úrazu nebo přetížení svalstva lebky. Tento druh nepohodlí nejčastěji pociťují ženy.

Bolesti hlavy jsou často způsobeny viry a bakteriemi, které vyvolávají infekční onemocnění (chřipka, zápal plic) a toxiny (alkohol, nikotin).

Nízký nebo vysoký krevní tlak, mnoho zánětlivých procesů v ústech (zubní kaz, pulpitida, parodontóza) nebo v dutinách (zánět čelistních dutin) jsou také obvykle doprovázeny bolestí.

Léčba

Bolesti hlavy způsobené předmenstruačním napětím lze zmírnit přikládáním gázových tamponů namočených v parafínu na spánky a oblast břicha v blízkosti pupku po dobu 30 minut.

Nenechávejte přípravek na pokožce příliš dlouho.

Silné migrenózní bolesti hlavy lze léčit přikládáním vatových tamponů namočených v čištěném parafínu na spánky. Tento postup by neměl trvat déle než 30 minut.

Dlouhotrvající bolesti hlavy neurčitého původu lze do 15 dnů zmírnit každodenním používáním speciálního parafínového roztoku vyrobeného společností

Lék se připraví kombinací¹ /₂ sklenice teplé převařené vody, 20 kapek čištěného parafínu a 40 kapek čerstvé pampeliškové šťávy. Tento lék se užívá 3x denně před jídlem ve sklenici¹ /₂

Onemocnění žlučových kamenů

Žlučové kameny jsou onemocnění s tvorbou kamenů ve žlučových cestách, žlučníku nebo játrech. Příčinou je metabolická porucha. Příčinou je nerovnováha v metabolismu solí a cholesterolu, infekce žlučových cest a stagnace žluči. Častěji se vyskytuje u žen ve věku 35-60 let.

Žlučové kameny mají různé složení a jsou tři hlavní typy: pigmentové kameny, které se skládají z bilirubinu a vápenatých solí, cholesterolové kameny, které se skládají z krystalů cholesterolu, a smíšené kameny, které se skládají z vápenatých solí, cholesterolu a bilirubinu. Nejčastějšími kameny jsou krystaly cholesterolu.

Vznik žlučkových kamenů podporuje nadměrná konzumace tučných jídel a onemocnění, jako je dna, cukrovka, obezita, infekce žlučových cest, ateroskleróza, poškození jater a zvýšená hemolýza (rozklad červených krvinek).

Onemocnění provázejí žlučkové křeče (bolest v pravém podžebří) a poruchy trávení. Bolest se nemusí objevit, pokud jsou kameny na dně žlučníku. Naopak, pokud se pohybují, může dojít k silnému záchvatu bolesti v důsledku křečí vývodů nebo žlučníku. Kolika se může objevit při konzumaci tučných jídel, při přechlazení nebo při fyzickém či emocionálním stresu. Bolest je často velmi silná a někdy může vést až k bolestivému šoku.

Bolest je bodavá nebo bodavá. Je lokalizována v celé pravé podžebří. Bolest vyzařuje do pravé lopatky, ramene, krku a čelisti. Pak je lokalizován do lopatky a do žlučníku.

Bolest může někdy vyvolat záchvat anginy pectoris. Někdy se prodlužuje. V tomto případě dochází ke žloutence, protože je zablokován společný žlučovod, a také pokud je křeč dlouhá.

Záchvat je často doprovázen horečkou a může se objevit nevolnost a zvracení. Tyto příznaky zmizí, jakmile bolest ustoupí. Záchvat může trvat několik minut, ale také hodiny. Velmi vzácně může bolest přetrvávat několik dní.

Záchvaty se mohou opakovat s různou frekvencí (až jednou ročně). Jakmile bolest zmizí, pacient se poměrně rychle vrátí do normálního života.

První z nich je ten, který má hodně peněz.

V některých případech se exacerbace cholelitiázy redukuje na dispeptický syndrom s pocitem plnosti v solárním plexu, říháním a někdy zvracením. Bolest v pravém podžebří může být nenápadná a odhalí ji pouze palpáce břicha.

Progrese onemocnění je doprovázena klinickými příznaky komplikací: cholangitida (zánět žlučových cest) nebo akutní cholecystitida (zánět žlučníku), známky ucpaní žlučovodu v důsledku pohybu kamenů.

Ucpaní žlučovodu vede ke vzniku žlučkové kapavky. Je doprovázena silnou bolestí.

Po jejich skončení můžete zvětšený žlučník nahmatat.

Hydrocefalus provází pocit tíhy v pravém podžebří.

Při infekci dochází ke zhoršení celkového stavu a zvýšení tělesné teploty. Bolest se vrací.

Pokud je žlučovod zcela ucpaný, objeví se žloutenka, změní se barva stolice, játra jsou větší, hustší a bolestivější. Pokud žluč ve žlučových cestách a žlučníku stagnuje, může dojít k zánětu.

Cholecystografie je kontraindikována při žloutence.

Léčba

Pokud se objeví biliární kolika, je indikována hospitalizace. Na břicho je vhodné přikládat led, ale někdy je účinnější nahlřívací polštářek.

Při konzervativní léčbě je třeba vyvinout veškeré úsilí k zastavení zánětlivého procesu a zároveň zajistit odtok žluči ze žlučníku a zlepšit pohyblivost žlučníku.

Jako konzervativní léčba je pro obnovení zdraví účinná dvoutýdenní kúra čištěného parafínu s roztokem citronové šťávy.

Smíchejte čerstvě vymačkanou citronovou šťávu (3 polévkové lžíce) s teplou (asi 25 °C) převařenou vodou ($\frac{1}{3}$ šálek) a 3 kapkami parafínu.

Užívejte 1 hodinu před jídlem. Léčba trvá 2 týdny.

Pokud je žaludeční šťáva příliš kyselá, působí léčba tímto prostředkem protizánětlivě.

t.

Na konci citronovo-kerosenového léku je vhodné vystavit žluč.

Sondáž žlučníku naslepo pomocí směsi rostlinného oleje, nejlépe olivového, a citronové šťávy (1 čajová lžička na 5 kapek šťávy).

Konzultace s lékařem vám pomůže upravit dávkování podle vývoje vašeho onemocnění.

Infekční nespecifická polyartritida

Infekční nespecifická polyartritida se také nazývá revmatoidní artritida. Jedná se o chronické onemocnění, které ve většině případů postihuje osoby starší 20 let. Nejzranitelnější jsou ženy.

Při artritidě dochází k zánětu a deformaci kloubů pacienta. Onemocnění vzniká v důsledku přítomnosti chronické infekce v těle, která vyvolává silnou alergickou reakci. Tomuto onemocnění se říká polyartritida.

Revmatoidní artritida se obvykle objevuje 12-14 dní po nachlazení, chřipce nebo bolesti v krku. Pacient pociťuje bolest některých kloubů, které postupně zčervenají a otékají. Bez léčby mohou počáteční příznaky po dvou měsících samy vymizet, ale s narůstající závažností se infekce rozšíří i do ostatních kloubů. Při chronické artritidě je funkce kloubů vážně narušena, což může vést až k úplné nehybnosti. Pacient může být depresivní a mít nechutenství. Tělesná teplota se může zvýšit.

Artritida může způsobit vážné komplikace vnitřních orgánů a lymfatického systému.

Léčba

Chronická artritida se léčí speciální masť. Vyrábí se smícháním parafínu a jedlového oleje v poměru 1:2. Směs se krouživými pohyby vtírá do bolestivé oblasti zaníceného kloubu. Směs se vtírá denně před spaním po dobu 1-2 měsíců. Délka každého ošetření je 15 minut.

Artritidu lze také léčit extraktem z vlašských ořechů a kerosenu, který se vtírá do kůže kloubu postiženého artritidou. Tato látka se připravuje z mletých zelených vlašských ořechů.

ořechy a čištěný parafin. Naplněte $\frac{2}{3}$ dvoulitrovou sklenici ořechy a poté přidejte 1 litr parafínu. Sklenice je uzavřena plastovým víčkem. Přípravek se louhuje 20-22 dní na chladném a tmavém místě.

Vyluhovaný extrakt se přecedí a použije podle návodu. Extrakt by měl být skladován po dobu - Uchovávejte na chladném místě, mimo dosah přímého slunečního světla, v tmavé skleněné nádobě s těsným víkem.

Lišejníky

Lišejníky jsou skupinou onemocnění, která vznikají z různých příčin a postihují kůži, sliznice a někdy i nehty.

Tinea versicolor

Příčiny červených vrádků nebyly dosud stanoveny. Vyskytuje se převážně u dospělých.

Na kůži se objeví malé papulky červenofialové barvy. Mají lesklý povrch s pupeční prohlubní uprostřed.

Papuly jsou nejčastěji lokalizovány na kůži dolní části zad, břicha a předloktí.

Jejich tvorba je doprovázena silným pocitem svědění.

S postupujícím onemocněním se vytvářejí splývající papuly (skvrny) a malé plaky. Na jejich povrchu se vytváří síťovitý vzor zvaný Wickhamova síť. Zvláště nápadný je po navlhčení. Po vymizení papul zůstane na kůži pigmentová stopa.

Na sliznicích v oblasti červeného okraje rtů a jazyka se mohou objevit papuly. Červený pásový opar může postihnout také vnitřní stranu tváří, hlavičku penisu a vulvu.

Pro exsudativně-hyperemickou variantu červeného vzplanutí je charakteristické zarudnutí a otok postižené kůže a sliznic.

Šindel

Pásový opar má dvě formy: jednoduchou a gangrenózní. Je způsobena specifickým virem. Onemocnění může být vyvoláno podchlazením.

Kůže pacienta, kde se nacházejí nervová zakončení, zčervená a následně se objeví puchýře, které jsou doprovázeny pálením, svěděním a někdy i bolestí. Vezikuly se spojují a vytvářejí velké zánětlivé léze. Obvykle se nacházejí podél mezižeberních nebo obličejových nervů.

Gangrenózní forma je považována za nejzávažnější. Při pásovém oparu se vzniklé puchýře naplní krvavým obsahem a některé oblasti kůže odumřou. Léčbu parafinem lze provádět pouze v první fázi onemocnění.

Šindel

Svrab je plísňové onemocnění kůže.

Onemocnění začíná žlutohnědými skvrnami na kůži o průměru 3-5 mm. Jejich obrysy jsou zřetelné a hranice nepravidelné. Skvrny se po seškrábání odlupují.

Lišej se nejčastěji vyskytuje na hrudníku, krku a zádech, ale ve vzácných případech se skvrny mohou objevit i na ramenou a hlavě (vlasaté části hlavy). S postupujícím onemocněním se skvrny mohou zvětšovat a spojovat. Neobjevuje se žádná bolest ani svědění.

Diagnóza se potvrdí jodovým testem: po potřetí skvrn jodovou tinkturou je okamžitě ošetřete alkoholem. Je potvrzeno, pokud

Skvrny se zbarví do tmavě hnědé barvy a začnou se výrazně odlišovat od zdravé kůže.

Lišejník růžový

Růžový lišej je onemocnění ze skupiny erythema contagiosum. Jeho příčina není známa. Předpokládá se, že příčinou je podchlazení. Vyskytuje se především v podzimních a jarních měsících.

Jakmile pacient onemocnění prodělá, vytvoří si imunitu, která zabrání opakování onemocnění.

Onemocnění začíná mateřským kožním povlakem, který se objevuje na trupu. Jedná se o růžovou skvrnu o průměru 2 cm nebo více. Rozvoj onemocnění je doprovázen odlupováním střední části, jejím smršťováním a žloutnutím. Po několika dnech se na zádech, hrudníku, bocích, břiše a končetinách objeví skvrny podél tzv. Langerových linií.

Růžový lišejník se může změnit na ekzém. K tomu přispívá pravidelné mytí, pocení, neustálé mechanické dráždění a náchylnost k alergiím.

Léčba

K léčbě oparů se doporučuje směs 3 čajových lžiček rybího oleje a 1 čajové lžičky parafínu. Směs by měla být nanášena na čtyřnásobnou gázu nebo bavlněnou tkaninu a přiložena na kůži postiženou onemocněním jater.

Během nemoci se nedoporučuje jíst kořeněná jídla, konzervované potraviny a pít alkohol. Vyvarujte se podchlazení a stresu, protože to může oslabit organismus a způsobit rozvoj onemocnění. Nenoste syntetické nebo vlněné oblečení, protože dráždí pokožku, a pokožku nemyjte ani nenamáčejte.

Doporučujeme poradit se s lékařem, který vám poradí a upraví léčbu podle průběhu onemocnění.

Plicní tuberkulóza

Tuberkulóza plic je infekční onemocnění, které postihuje plíce.

Tuberkulóza má několik forem: akutní, subakutní a chronickou.

Onemocnění se vyznačuje fázovým průběhem. Může být lokalizován v různých segmentech a lalocích plic. Tuberkulóza se může vyskytovat ve fulminantní nebo latentní formě.

Původcem je Kochův bacil. Nejčastější cestou nákazy jsou kapénky přenášené vzduchem. Infekce je velmi odolná vůči fyzikálním a chemickým vlivům i mnoha lékům proti tuberkulóze.

K nákaze dochází kontaktem zdravého člověka s nemocným, kýchnutím nebo kašlem. Zdrojem infekce může být skot.

V některých případech dochází k nákaze dýchacími cestami (vdechnutím kapiček sputa nebo prachu, na kterém se usadily částičky sputa) a možná je také nákaza prostřednictvím nedostatečně tepelně upravených vajec nemocných ptáků nebo syrového mléka infikovaných zvířat. V některých případech dochází k infekci kmeny rezistentními vůči

na léky proti tuberkulóze. Nemoc není dědičná, ale dítě se může nakazit při porodu.

Při požití bakterií TBC, pokud je organismus dobře odolný, k infekci nedojde. Nemoc začíná v organismu oslabeném jinými nemocemi a vyčerpaném.

Při primárním rozvoji tuberkulózy (častějším u dospívajících) se vytváří tzv. primární ložisko. Infekce postupně napadá lymfatické uzliny a vede k zánětu lymfatických cév. Tvoří se v nich tuberkulózní tuberkulózy.

Zdravé tělo se s nemocí dokáže vyrovnat a končí jizvením, resorpcí nebo kalcifikací bulbů. V důsledku toho se postupně vyvíjí imunita vůči tuberkulóze.

U oslabeného organismu však může dojít k sekundární infekci, protože tuberkulózní bakterie z těla nezmizí poměrně dlouhou dobu. Stará zánětlivá ložiska se mohou aktivovat, přičemž se objevuje tvorba a následný rozpad serózní, serózně-fibrinózní tekutiny v alveolech a kavernózních dutinách. V důsledku patologických procesů dochází k prorůstání pojivové tkáně některých částí plic.

Odhalení počátečních stadií nemoci je obtížné. Tuberkulózu lze nejčastěji odhalit pomocí rentgenového vyšetření.

Charakteristickým příznakem tuberkulózy jsou různé typy horečky. Přibližně $\frac{2}{3}$ lidí, kteří onemocněli, však nepociťuje žádnou nemoc.

Projev onemocnění začíná slabostí a ztrátou chuti k jídlu. V některých případech pacienti pociťují nevolnost, bušení srdce a bolesti hlavy.

Charakteristická je emoční labilita: veselost se střídá s pokleslou náladou, podrážděnost se může změnit v apatii. Spánek je obvykle narušen a během dne se může objevit ospalost a letargie.

S postupujícím onemocněním se objevují následující příznaky: zvýšené pocení, hemoptýza, kašel, úbytek hmotnosti. V dýchacích cestách se hromadí hlen, krev a hnis a hrudní orgány jsou stlačeny a posunuty. Kašel, který je v některých případech suchý, s obtížně odlučitelným hlenem, se zesiluje v noci, ráno a při křiku nebo běhu a ze studeného vzduchu.

Případy kašle mohou vést k cyanóze, bolesti na hrudi, zvracení a v závažných případech k poškození plicní tkáně a žeber.

Pozitivní Mantouxův test je charakteristickým znakem onemocnění. Papula (skvrna) dosahuje velikosti 5 mm (často i více) po 72 hodinách.

Pro snížení pravděpodobnosti onemocnění TBC se doporučují následující opatření: mírnění, zdravá strava, cvičení, zdravý životní styl a vyhýbání se zlovykům, jako je kouření.

Léčba

Směs syslího tuku a parafínu (20 dílů tuku a 1 díl parafínu) je velmi účinná při léčbě otevřené plicní tuberkulózy. Tento lék také pomáhá při hlízách

cular pleurisy. Užívá se 2-3krát denně s $\frac{1}{2}$ nebo $\frac{1}{3}$ skleničku po jídle. Doba trvání kurzu není omezena. Syslí tuk lze nahradit tukem bara a změnit poměr směsi: 15 dílů tuku a 1 díl parafínu.

Tuberkulózu lze léčit také šťávou z černé ředkve smíchanou s parafínem.

Vyberte si šťavnatou kořenovou zeleninu střední velikosti, vyřízněte do ní otvor ve tvaru kornoutu a dejte do něj lžici medu. Po chvíli se uvolní šťáva z ředkviček smíchaná s medem.

Přidejte do něj čistý parafín v poměru 5:1. Lék se užívá 3-4krát denně po 1 polévkové lžici. Léčba se doporučuje po dobu 3-4 týdnů.

Odvar z velkých hovězích kostí, podobný uzeninám, je druh léčivého prostředku, který má rovněž silný léčivý účinek na organismus v případě tuberkulózy. Kostí se vaří 8-10 hodin na mírném ohni, bez míchání a bez přidání soli. Odvar by se měl užívat denně pouze horký 1× denně v množství 500-700 g.

Předtím vypijte 1 čajovou lžičku čištěného parafínu. Odvar se nedoporučuje zahřívát. Léčba trvá 8-12 týdnů.

Furunkulóza

Furunkulóza je zánět folikulu (vlasového váčku) akutní, hnisavé a nekrotické povahy. Kromě folikulu je zanícená i přidržená mazová žláza.

Malá oblast okolní tkáně je také postižena. Onemocnění způsobuje zlatý stafylokok.

Někdy se furunkulóza projevuje tvorbou více furunkulů na malé ploše kůže. V některých případech se zanítí pouze jeden folikul.

Nejčastěji se vřídky objevují na obličeji, předloktí, krku, dolní části zad, hýždích a hřbetu ruky. Může se však vyskytnout v jakékoli oblasti kůže, kde jsou chloupky. Ke vzniku přispívá kontaminovaná kůže, nadměrné tření o oděv a mikrotraumata (škrábance a odřeniny). Ke kožním lézím může dojít také v důsledku podráždění způsobeného různými chemickými látkami.

Furunkulóza se častěji vyskytuje u lidí, jejichž imunitní systém byl oslaben těžkými celkovými infekcemi, například u těch, kteří trpí gastritidou, nefritidou, kolitidou, cukrovkou atd., tedy některým z chronických onemocnění.

Onemocnění může být akutní nebo chronické. Při akutní formě se folikuly zanítí současně nebo téměř současně. Pacient se cítí špatně, bolí ho hlava a má horečku.

Jak se obranyschopnost organismu zhoršuje, začíná se vytvářet furunkl (jeden nebo více) s tlustou, bolestivou bulkou (uzlíkem), která má jasně červenou barvu. Nad kůží se zvedá v malém kuželu. Po 3 až 4 dnech se v jejím středu začne vytvářet změkčená oblast (hlavička). Poté praskne a objeví se malé množství hnisavého výtoku. V centru zanícené oblasti lze pozorovat nekrotickou tkáň nazelenalé barvy. Jedná se o tzv. furunklové jádro. Po vyloučení vřídka, ke kterému dojde po 2-3 dnech s krví a hnisem, se infekce zahojí.

Při chronickém výskytu vřídků je onemocnění charakterizováno opakovanými epidemiemi, které se opakují po dlouhou dobu (mnoho měsíců). Tento vzorec je způsoben výrazným snížením imunity organismu.

Léčba

Pokud jsou vřídky rozsáhlé, doporučuje se aplikovat na zdravou kůži kolem všech postižených míst čištěný parafín. To by se mělo provádět denně (jedna kapka). Tato metoda by se neměla používat k léčbě furunkulózy na obličeji. V případě alergických reakcí nebo lokálního podráždění kůže je třeba parafínové potírání přerušit.

Chronická kolitida

Chronická kolitida je onemocnění, při kterém se zánět tlustého střeva stává chronickým. V některých případech se může onemocnění objevit v důsledku oslabení obranyschopnosti organismu, nedostatečné výživy nebo sedavého zaměstnání. Zneužívání alkoholických nápojů a kořeněných jídel může rovněž způsobit chronickou kolitidu.

Vznik tohoto patologického stavu může být způsoben poruchami nervové regulace celého střeva v důsledku různých poruch centrálního nervového systému. Patogeny pronikající z infekce mohou způsobit onemocnění slinivky břišní, žlučníku nebo jiných orgánů trávicího traktu.

Onemocnění často vzniká v důsledku neléčené infekční kolitidy, ale může být také způsobeno vystavením střeva průmyslovým jedům (rtuť, arsen, rtuť, organické látky). V některých případech je chronická kolitida důsledkem toxinů, které se mohou do těla uvolňovat v důsledku velmi dlouhého užívání antibiotik nebo nekontrolovaného užívání některých léků.

Napadení červy může přispět k rozvoji chronické kolitidy. Důležitým faktorem, který často předchází vzniku onemocnění, je dysbióza. To může vést k alergii v těle.

Onemocnění někdy postihuje pouze část tlustého střeva, jindy celé.

Chronická kolitida je charakterizována bolestmi, tupými, ztuhými, bodavými. Může se vyskytovat v různých částech břicha, ale může se vyskytovat i bez jasné lokalizace.

Po jídle je bolest intenzivnější, zatímco po vyprázdnění střev a uvolnění plynů ustupuje.

Onemocnění je provázeno zácpou a následným průjmem. Objevují se bolesti hlavy, podrážděnost, nespavost, snížená chuť k jídlu a poruchy centrálního nervového systému. Postižené osoby hubnou a jejich kůže je bledá. Palpace někdy odhalí bolestivé tlusté střevo.

Chronická kolitida má vlnovitý průběh: zhoršující se stavy se střídají s obdobími dočasné remise (relativního zotavení). Exacerbace jsou sezónní. Obvykle jsou spojeny s jarním a podzimním obdobím. Mohou být způsobeny konzumací kořeněných jídel, potravin, které dráždí tlusté střevo, nebo potravin, které mohou vyvolat alergické reakce.

Exacerbace chronické kolitidy může být způsobena emočním přetížením, přepracováním, nadměrným opalováním a neužíváním antibiotik nebo projímadel v odpovídajících dávkách.

Diagnóza chronické kolitidy je založena na radiologickém a kolposkopickém nález, endoskopickém vyšetření a klinickém nález. Ve stolici se nachází krev a hlen. Rentgenové nálezy odhalují abnormality sliznice, které naznačují spasmus tlustého střeva.

Léčba

Purifikovaný parafin se používá k léčbě chronické kolitidy. Přidejte 10 kapek parafinu do sklenice teplé převařené vody. Přípravek by se měl užívat 1-2krát denně před jídlem, 30-40 minut. Doba léčby je 3-4 týdny, ale parafin můžete užívat i déle. Obvykle se léčebný účinek dostaví po 1-2 týdnech užívání, dochází ke zřetelnému zlepšení stavu pacienta.

Terpentýn

Obecné informace o terpentýnu

Mnoho lidí si terpentýn spojuje s laky, barvami a plošnou renovací. Terpentýn však hraje významnou roli v medicíně a je přímo spojen s rostlinným světem.

Ve středomořských zemích roste pistácie, kterou lze nazvat terpentýnovník. Z řezů v jeho kmeni se získává příjemně vonící nazelenalá pryskyřice, která obsahuje terpentýn, hlavní složku terpentýnu. Pro své baktericidní účinky je lidstvu známá již od starověku a ve starém Egyptě se používala k balzamování mrtvol.

V Rusku se terpentýn vyrábí z oleoresinu, pryskyřičného sekretu jehličnatých stromů: borovice, cedru, jedle a modřínu. Terpentýnový olej se také nazývá terpentýnový olej, který obsahuje těkavou látku terpen; jeho výpary dodávají jehličnatému lesu charakteristickou pryskyřičnou vůni.

Oleoresin obsahuje také netěkavé pryskyřičné kyseliny obsahující kalafunu, vodu a další nečistoty. Úkolem oleoresinu v životě jehličnanů je hojit rány, léčit je a chránit je před škůdci a houbami, odtud pochází i jeho název.

Tuhé pryskyřičné kyseliny se taví do kalafuny. Terpentýn se používá jako surovina pro výrobu kafru, lékařských masť, náplastí, kosmetických přípravků, insekticidů, jako rozpouštědlo pro laky a barvy. Terpeny se používají k syntéze vitamínu A. Terpeny a terpenoidy jsou biologicky aktivní látky.

Terpentýn je bezbarvá nebo nažloutlá kapalina s charakteristickým borovicovým zápachem, která je směsí terpenových uhlovodíků, patřících mezi éterické oleje, přírodní látky rostlinného původu. Již v 19. století hovořil velký ruský chirurg N. I. Pirogov o příznivém účinku terpentýnu při léčbě dlouho se nehojících ran. V některých oblastech Ruska se dodnes používá jedle bělokorá jako lidový lék na rány, trofické vředy, popáleniny, mastitidu a další onemocnění. Malé dávky terpentýnu a terpentýnového oleje nepředstavují žádné riziko pro lidské zdraví.

V lékařské praxi se používá čištěný terpentýn (čištěný terpentýnový olej). Přечиštěný terpentýnový olej je průhledná, bezbarvá, v alkoholu rozpustná, ale ve vodě nerozpustná kapalina charakteristického zápachu a štiplavé chuti. Na vzduchu snadno oxiduje, získává žlutou barvu a hustou konzistenci.

Terpentýn se používá při onemocněních dýchacího systému, vyrábí se z něj expektorační léčebný přípravek terpinhydrát. Při perorálním užívání je třeba přísně dodržovat dávkování, protože vysoké dávky terpentýnových přípravků mohou způsobit otravu.

Pozitivní zkušenosti s použitím terpentýnového roztoku a esence v injekcích byly zaznamenány při léčbě následujících onemocnění: ischemie, rez, furunkulóza, abscesy, křečové vředy končetin, artritida.

Existují zkušenosti s používáním terpentýnu s vysokým obsahem alfapienu k dezinfekci vzduchu v interiérech a k inhalacím ve fyzioterapii.

Terpentýnový olej se také používá k přípravě komplexních terpentýnových směsí, které se používají v Zalmanovových kapilárních lázních.

Ošetření terpentýnovými koupelemi

Několik slov o historii metody

Alexander (Abram) Solomonovič Zalmanov se narodil v roce 1875 v Rusku a lékařské vzdělání získal v Rusku, Německu a Itálii.

Za první světové války byl hlavním lékařem sanitních vlaků v Rusku. Po Říjnové revoluci v roce 1917 byl vedoucím Hlavní lázeňské správy a předsedou Státní komise pro boj s tuberkulózou. Léčil M. I. Uljanovovou, N. K. Krupskou a V. I. Lenina.

V Rusku se Zalmanov věnoval praxi a výzkumné práci, zejména balneoterapii a vodoléčbě. V roce 1921 prostudoval knihu "The Physiology of the Capillaries" dánského fyziologa Augusta Krogha, nositele Nobelovy ceny, v angličtině a od té doby se začal zabývat kapilárním oběhem.

S Leninovým osobním svolením opustil Zalmanov v roce 1921 Rusko a odjel do Evropy, kde studoval zkušenosti renomovaných lékařů a vykonával klinickou praxi. Studoval vodní terapii u lékařů mezinárodního věhlasu: Kneippa, Winternitze a Schweningera, profesorů Walinského a Erba.

Kroghova práce o kapilárách měla na Zalmanova velký vliv; podnítila ho ke zkoumání buněčného metabolismu a úlohy kapilár v oběhovém systému. To vedlo k tomu, že v polovině 50. let napsal knihy Tajemství a moudrost těla, Zázrak života a Tisíc cest k uzdravení, které vyšly v němčině, francouzštině a až o více než deset let později v ruštině. V nich vysvětlil klíčovou roli kapilárního systému při vzniku onemocnění a procesu hojení.

Mnohostranná činnost Alexandra Solomonoviče měla veřejný a převážně společenský charakter. Doufal, že se mu podaří vrátit zdraví a výkonnost milionům pacientů, prodloužit produktivní věk starších lidí a zlepšit kvalitu jejich života pomocí kapilární terapie. Vášnivě vystupoval proti ortodoxní medicíně, dopisoval si s ruskými lékaři a radil jim.

Jeho kolegové nazývali A. S. Zalmanova "lékařem kapilár". Jeho život byl dlouhý a velmi plodný, zemřel v roce 1965 v Paříži ve věku 90 let. Jeho metodu úspěšně aplikovalo mnoho lékařů ve Francii, Belgii, Itálii a dalších zemích.

A. C. Zalmanov napsal, že žádný odborník - ani biolog, ani medik - nemůže zvýšit životní energii lidského těla, jeho potenciál. K tomu je třeba tělu pomoci obnovit volný tok kyslíku, vyčistit a odblokovat tok tekutin a pak se v těle vytvoří podmínky, v nichž se začne obnovovat životní energie člověka.

Ortodoxní medicína bohužel nebere v úvahu roli energetického potenciálu člověka, tj. jeho životní energie. Pokud je však množství této energie nízké, člověk není schopen odolávat různým infekcím a onemocní. Moderní medicína je založena na fyziologicko-chemické technologii léčby, aniž by dbala na integritu lidského těla. Málo se však ví o tom, že lékařské paprsky a laserové technologie, které jsou považovány za užitečný výtěžek lidstva, spolu s antibiotiky mění složení krve na nebezpečnou úroveň.

Na tomto základě Zalmanov argumentoval především proti tendenci moderní medicíny zbytečně používat léky (zejména antibiotika), proti plošnému očkování dětí a proti snižování počtu chirurgických zákroků.

Tento lékař a vědec zasvětil svůj život hledání způsobu, jak přirozeně aktivovat obranyschopnost lidského těla.

V současné době Zalmanovovu metodu oživil a rozmnožil naturopatický lékař Oleg Mazur, který působí v Petrohradě, a vytvořil z ní celý systém léčení a omlazování.

Abychom lépe pochopili tuto metodu léčení a uzdravování těla, připomeňme si anatomii.

Úloha kapilár v oběhovém systému

Význam oběhového systému pro životní funkce těla nelze přeceňovat: zajišťuje neustálý oběh krve a lymfy ve tkáních a vnitřních orgánech.

Hlavním účelem oběhové soustavy je dodávka kyslíku z plic do tkání a odvádění oxidu uhličitého z tkání prostřednictvím plic a transport živin z trávicího traktu do všech orgánů a systémů těla a odvádění odpadních produktů opačným směrem.

Oběhový systém (schéma)

Srdce a cévy plní tyto úkoly ve dvou fázích. Pravá část srdce (předsíně a komora) posílá krev do plic, aby je obohatila kyslíkem. Levá strana srdce rozvádí krev do ostatních orgánů a systémů v těle.

Komory přitom fungují jako pumpy a předsíně, které jsou před nimi, zajišťují jejich rovnoměrné naplnění krví. Pravá síň má ve své stěně malý útvar, sinusový uzel, který je nervovými vlákny spojen s centrálním nervovým systémem. Je zodpovědný za srdeční rytmus a srdeční frekvenci. Srdce začíná bít již u embryí.

Klasická kardiologie považuje lidské srdce za centrální pumpu, která dopravuje krev tepnami a dodává živiny do buněk tkání prostřednictvím kapilár, které mají vždy pasivní, inertní úlohu. Ve skutečnosti

objem krve cirkulující v tepnách je pouze¹ /10 celkového objemu krve.

Zalmanov a stoupenci jeho metody se domnívají, že hlavní roli v krevním oběhu hrají kapiláry, které jsou stahujícím se pulzujícím orgánem těla, a srdce pouze tlačí krev vpřed. Již v roce 1936 vědci Weiss a Wang prakticky stanovili motorickou aktivitu kapilár pomocí kapilaroskopie.

Krev cirkuluje ve velkém a malém krevním oběhu. Velký kruh začíná aortou, která vychází z levé srdeční komory a přivádí tepennou krev do všech orgánů.

Krev prochází kapilárami systému, protéká všemi tkáněmi, dodává jim kyslík a přitom se mění na žilní krev. Zde se také do krve uvolňují živiny a oxid uhličitý a odpadní látky. Kapiláry se spojují v žíly, které jsou zpočátku malé, ale postupně se zvětšují. Z nich se veškerá krev shromažďuje ve dvou velkých žilách. Horní dutá žíla odvádí krev z hlavy, krku a paží do srdce a dolní dutá žíla odvádí krev ze všech ostatních částí těla. Obě duté žíly ústí do pravé síně.

Malý (plicní) oběhový systém začíná plicním kmenem, který vychází z pravé komory a přivádí žilní krev plicními tepnami do plic. V plicích se větve rozpadají na stále menší tepny a přecházejí do kapilár, které hustě oplétají plicní sklípky, do nichž neustále proudí atmosférický vzduch.

Při průtoku krve plicními kapilárami se kyslík obsažený ve vzduchu nestabilně spojuje s hemoglobinem v krvi. V plicních kapilárách se žilní krev mění na tepennou. Krev je sice nasycena kyslíkem, ale zároveň uvolňuje oxid uhličitý do vzduchu, který plní plíce. Krev se pak shromažďuje v žilách. Spojují se do čtyř plicních žil, které ústí do levé síně. Cesta krve z pravé komory přes plicní kapiláry do levé síně se nazývá plicní nebo dutá žíla.

Srdce a cévní systém mají jemný mechanismus samoregulace. V případě potřeby jsou srdce a cévy připraveny odebrat potřebný objem krve a dodat ji do orgánu, který ji potřebuje jako první.

Tělo je navrženo tak, aby krev směřovala nejprve do orgánů, které ji v danou chvíli nejvíce potřebují. Například při intenzivní svalové práci se do svalů dostává 85 % krve, zatímco v klidu to není více než 20 %.

Články, které zajišťují krevní oběh v celém těle, jsou cévy: žíly, tepny a kapiláry.

Tepny jsou cévy, kterými krev putuje ze srdce do orgánů. Tepny mají husté a pružné stěny. Tato struktura odpovídá jejich funkci: stahováním srdce uvolňuje krev do tepen pod velkým tlakem.

Všechny tepny se dělí na velké, malé a střední a na mimotělní a vnitroorgánové. Aorta je velká jako palec a je největší tepennou cévou.

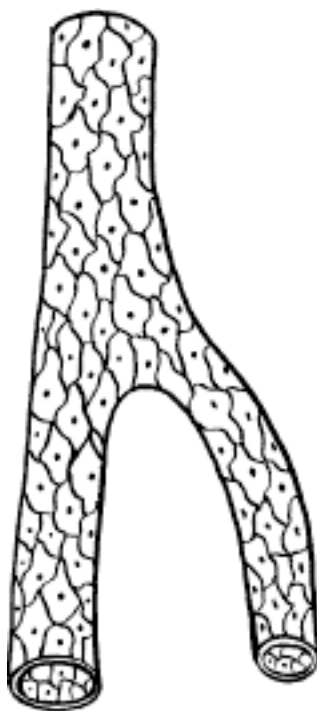
Žíly jsou cévy, kterými se krev dostává z orgánů do srdce. Krevní tlak v žilách je nízký, takže jejich stěny jsou mnohem tenčí a měkčí než stěny tepen.

Příroda vytvořila oběhový systém a mechanismy nervové a endokrinní regulace, aby se do kapilár dostala krev nezbytná pro život buněk a tkání. Tělesné tkáně odumírají, jakmile se v kapilárách zastaví krevní oběh. Proto jsou tyto mikrověsely nejdůležitější součástí krevního řečiště.

Kapiláry

Nejmenší tepny jsou rozděleny na drobné kapiláry, které prostupují celým tělem. Jejich síť je tak hustá, že když se do kterékoli části těla píchnete malou jehlou, určitě se některé z nich zničí a vytryskne kapka krve. Kapiláry jsou asi 15krát tenčí než lidský vlas. Jejich stěny jsou tvořeny jednou vrstvou dlaždicových endotelových buněk a tvoří bariéru mezi krví a mimobuněčnou tekutinou.

Některé kapiláry umožňují průchod pouze jednoho erytrocytu. Průměr úzké kapiláry je 5-6 μm , průměr široké kapiláry je 20-30 μm , ale celková plocha kapilár v lidském těle je asi 1,5 μm . Těleso je rovno 6500 m^2 .

Kapiláry

Krevní kapiláry mohou měnit svůj průměr 2krát až 3krát. Evropský badatel Huchar již v roce 1908 zjistil, že kapiláry jsou schopné se smršťovat, a pojmenoval je periferní srdce. Zalmanov považoval kapiláru za mikrosrdce se dvěma polovinami - arteriální a venózní a zúžení na obou koncích kapiláry nazýval kapilární chlopně. Pokud je tonus maximální, jsou kapiláry natolik zúžené, že jimi prochází pouze krevní plazma a nepropouští červená krevní tělíska. Stěny kapilár jsou při minimálním tonu výrazně slabší, v prostoru kapilární expanze se hromadí mnoho červených a bílých krvinek. Krevní tlak se zvyšuje, když se kapiláry stahují, a snižuje, když se rozšiřují.

Výměna látek mezi kapilární krví a mezibuněčnou tekutinou probíhá prostřednictvím endotelových buněk, které tvoří stěny kapilár. Tyto buňky jsou živé filtrační membrány, jejichž propustnost se mění podle potřeb organismu.

Když je tělo zdravé, molekuly vody, aminokyselin a solí volně procházejí stěnami kapilár, zatímco velké molekuly bílkovin jsou zadržovány. Při onemocnění se zvyšuje propustnost kapilárních membrán a bílkovinné makromolekuly přecházejí z krevní plazmy do intersticiální tekutiny, což vede k otoku tkáně.

Francouzští vědci Racine a Baruc zdokumentovali pomocí kapilaroskopie narušení kapilárního prokrvení všech tkání, a to i u lidí trpících úbytkem síly. Proto je tak důležitá výměna krve mezi tkáněmi v kapilárách.

Kapiláry a nemoci

Nemoc je souhrnný pojem a zahrnuje všechny symptomy a syndromy, které medicína zná. V době nemoci se každý živý organismus snaží napravit sám sebe, své vnitřní prostředí, aby se dostal zpět do rovnováhy, protože organismus je systém a systém vždy usiluje o rovnováhu, tedy o zdraví. Protože zdraví znamená nejen energetickou rovnováhu, ale také harmonii chemických látek a rovnováhu všech tělesných funkcí.

Každá nemoc je způsobena zpomalením nebo zastavením krevního oběhu v některé části těla, a pak je zde příležitost pro napadení různými zárodky. Při patologii se zpomaluje i pohyb mezibuněčných tekutin.

Kapilární endotelové buňky některé chemické látky zadržují a jiné vylučují. V normálním, zdravém stavu propouštějí pouze vodu, soli a plyny. Pokud je propustnost kapilárních buněk narušena, dostávají se do tkáňových buněk kromě těchto látek i další látky a buňky odumírají v důsledku metabolického přetížení. Dochází k tukové, hyalinní, vápenaté a pigmentové degeneraci tkáňových buněk a čím rychleji, tím rychleji dochází k poruše propustnosti kapilárních buněk - kapilaropatii.

Křeč nebo překrvení kapilár prstů vede ke zhoršení pohybu prstů, což je příznakem "mrtvého prstu" a Raynaudovy choroby. Křeče kapilár v mozku způsobují závratě a ischemickou chorobu srdeční.

Menierova choroba je založena na náhlém zúžení kapilár v ušním labyrintu, což vede k bledosti, nevolnosti, zvracení a závratím. Bolestivé změny kožních kapilár se objevují také u pacientů s glaukomem. A překrvení kapilár dělohy, pobřišnice a kůže může vést k onemocnění těhotenství - eklampsii.

Kapilární spasmy hrají důležitou roli při vzniku žaludečních nebo dvanáctíkových vředů, protože kapiláry zásobují kyslíkem sliznici a podsliznici těchto orgánů. Při nedostatku kyslíku se v těchto membránách vytváří mikronekróza (mikrosliznice).

Stázu krve v kapilární síti lze zjistit po mozkových příhodách, dětské mozkové obrně, angině pectoris a všech onemocněních kloubů, včetně deformit kostí a šlach bez výjimky.

Ortopedie se domnívá, že svalová atrofie je důsledkem onemocnění kloubů. Zalmanovovi metodisté se domnívají, že atrofie je způsobena kapilární stázou a nedostatečným krevním a lymfatickým zásobením svalových buněk a že tento jev zmizí, když se obnoví krevní a lymfatický tok.

Špatné prokrvení prekapilárních arteriol a kapilár se projevuje také tzv. neurovegetativními příznaky: necitlivost a pocit chladu v končetinách, pocení končetin, atrofie měkkých tkání, kožní vyrážky, bledost kůže.

Křečové žíly dolních končetin nebo varixy často začínají v kapilárách.

Lze konstatovat, že patologické změny v kapilárách jsou základem jakéhokoli onemocnění.

Kapilární terapie

Kapiláry se podílejí na všech fyziologických procesech v těle a jejich dysfunkce je příčinou všech onemocnění. Cestou k úspěšné léčbě je proto obnovení normálního krevního oběhu v celém těle ošetřením kapilár.

Se svými kolegy studoval kapilárně-tropní působení všech existujících fyzioterapeutických přístrojů, dokud nevybral terpentýnové koupele jako nejúčinnější metodu léčby kapilár. Nakonec Zalmanov dospěl k závěru, že elektrické prostředky vyvolávají přísně omezený, lokální, čistě fyzikální účinek, a nazval elektrické teplo jednostrunným hudebním nástrojem.

Lidský organismus není všemocný, nedokáže sám napravit nadměrné poruchy rovnováhy tělesných látek a může mu pomoci kapilární terapie, která zahrnuje různé druhy tepelné a vodní terapie, včetně známých terpentýnových (kapilárních) koupelí vyvinutých Dr. Zalmanovem.

Tyto koupele mají účinek, který vede k funkční regeneraci kapilár a hojení celého těla.

Terapie teplem a vodou

Podle Zalmanova je teplo typem energie, kterou člověk geneticky potřebuje.

Jeho výzkum ho dovedl k závěru, že teplo může zlepšit energetickou rovnováhu organismu. Zároveň zdůraznil úzkou souvislost mezi vodou a lidským tělem: voda impregnuje tkáně, činí je pružnými a odolnými,

podílí se na termoregulaci, odstraňuje toxiny atd. Voda tvoří $\frac{2}{3}$ hmotnosti člověka.

Zvýšení tělesné teploty způsobené tepelnou a vodní terapií aktivuje obranyschopnost organismu a využívá se v boji proti různým infekcím, chronickým onemocněním, intoxikacím a k normalizaci narušených biochemických reakcí u lidí žijících ve znečištěném prostředí.

Zalmanov nabízí řadu vodoléčebných procedur, které si každý pacient (na doporučení lékaře) může provádět doma: horké zábaly, prohřívací koupele, místní a celkové koupele s různými přísadami, hypertermické a terpentýnové koupele.

Lékař velmi pečlivě studoval funkce kůže a zaznamenal její klíčovou roli v termoregulaci, regulaci výměny vody, čištění těla atd. Kůže je vodičem hojivých látek a tepla, protože je prostoupena sítí cév a různými cévami.

Oblast mezi 1,7 m a 2,6 m² je velmi propustná a má plochu 1,7 až 2,6 m.

Zalmanov ve své knize Tajná moudrost lidského těla popisuje kůži jako obrovský "periferní mozek", který přenáší informace do životně důležitých center těla.

Z těchto tvrzení je zřejmý potenciál tepelné a vodní léčby v kombinaci s bylinnými přípravky (bylinné nálevy, terpentýn atd.) a dalšími doplňky.

Léčba teplou vodou aktivuje samoléčebný mechanismus organismu prostřednictvím masové produkce a uvolňování látek buňkami a tekutými médii, které jsou pro organismus mnohem prospěšnější než jakékoli farmakologické přípravky zakoupené v lékárně.

Je možné pomoci tělu dodávat živiny do buněk prostřednictvím kapilární sítě a vylučovat nepotřebné a škodlivé látky neléčebným způsobem. Složení mezibuněčných tekutin se nemění.

Tepelně-vodní procedury stimulují krevní a lymfatický oběh, oživují tok nitrobuněčných a mimobuněčných tekutin, usnadňují přísun živin do buněk a odstraňování odpadních látek z nich, urychlují obnovu krevní plazmy a mozkomíšního moku. Procedury s termální vodou vytvářejí umělé zvýšení teploty uvnitř těla, zlepšují spalování toxinů v buňkách a tkáních, otevírají uzavřené kapilární cévy, zvyšují propustnost buněčných membrán a urychlují metabolické procesy.

Například u pacientů s metabolickou poruchou, kteří absolvují hodinovou hypertermickou koupel, se vylučuje více toxinů ledvinami s potem než oběma ledvinami za normálních 24 hodin.

Všechny teplé a horké koupele, zejména terpentýnové, očisťují nemocné tělo. Podstatou každé nemoci je nahromadění škodlivých látek, které nemocné tělo nedokáže spálit, rozložit, zoxidovat nebo odstranit běžnými fyziologickými prostředky.

K léčbě kapilár lze použít hypertermální terpentýnové koupele. Teplou a horkou vodou lze ošetřit jakýkoli zánět.

O výsledku každé nemoci rozhoduje stav krevního oběhu, dýchání, jater, trávení, ledvin a kožní sekrece.

Terpentýnové (kapilární) koupele

Terpentýnové koupele patří do skupiny aromatických koupelí, jejichž hlavní účinnou složkou je terpentýn.

Slavné terpentýnové (kapilární) koupele, které vyvinul Dr. Zalmanov, jsou jednou z hlavních metod kapilární terapie. Zlepšují zdraví, zvyšují vitalitu a pracovní schopnost organismu, chrání před počínajícími nemocemi a umožňují skutečné fyzické omlazení, nikoliv jen zlepšení vzhledu.

Velkou výhodou terpentýnových koupelí je, že působí na kapilární síť jako celek.

Zvyšují aktivitu všech kapilár, a tím zvyšují vitalitu každé funkční jednotky těla - buňky.

Zalmanovy koupele přinášejí dobré výsledky při léčbě složitých onemocnění, která nelze léčit moderní chemoterapií. Tyto koupele nenarušují zákony života a při správném použití jsou zcela neškodné.

Terpentýnové koupele postupně, od sezení k sezení, otevírají uzavřené kapilární cévy, obnovují prokrvení orgánů, nasycují je povzbuzujícím kyslíkem a vytvářejí podmínky pro odstraňování odpadních látek.

Tím se obnovuje normální, zdravý život buněk, tkání, orgánů a celého lidského těla.

Dlouhodobá léčba terpentýnovými koupelemi při chronickém onemocnění má na organismus omlazující účinek. Koupele lze používat celoročně a lze je užívat i doma jako stacionář.

Stačí jen koupelna a správné složení ski- pidarových směsí.

Směsi pro terpentýnovou lázeň

V praktickém lékařství se používají terpentýnové lázně z bílé emulze, žlutého roztoku a smíšené, tj. s různými kombinacemi bílé emulze a žlutého roztoku.

K přípravě terpentýnových směsí se používá pouze terpentýnový olej. K tomuto účelu nepoužívejte sulfát terpentýnu, protože má jiné fyzikální a chemické vlastnosti, jejichž léčebný účinek není znám.

Bílá terpentýnová emulze

K přípravě asi 1 litru této emulze je třeba vzít 550 ml destilované vody, 30 g jemně nasekaného dětského mýdla, 3 g kyseliny salicylové, 20 ml kafrového alkoholu, 500 ml terpentýnového oleje vyrobeného podle GOST 1571-82.

Do smaltovaného hrnce nalijte destilovanou vodu a postavte jej na oheň. Když voda vře, přilijte dětské mýdlo a kyselinu salicylovou. Vařte na mírném ohni asi 15 minut, dokud se mýdlo nerozpustí, a míchejte skleněnou tyčinkou. Odstavte pánev z ohně, přidejte 500 ml terpentýnového oleje, vše důkladně promíchejte a přilijte kafrový líh. Emulzi nalijte do nádoby z tmavého skla.

Hotová emulze má vzhled kyselého mléka. Při skladování se někdy rozdělí na dvě nebo tři vrstvy, proto je třeba ji před použitím vždy dobře protřepat. Bílou emulzi lze skladovat na tmavém místě při pokojové teplotě přibližně 1 rok.

Žlutý terpentýnový roztok

K přípravě přibližně 1 l žlutého roztoku je zapotřebí 200 ml ricinového oleje, 150 ml kyseliny olejové, 13,3 g žíravé sody v granulích, 133 ml destilované vody a 500 ml terpentýnu (GOST 1571-82).

Ricinový olej nalijte do smaltovaného hrnce a postavte ho na vodní lázeň, tj. vložte ho do většího hrnce s vodou (s dřevěným roštem). Postavte ji na oheň a zatímco se voda vaří, připravte roztok žíravé sody. Musíte být velmi opatrní a nosit gumové rukavice, protože hydroxid sodný je zásada. K tomu je třeba vzít baňku z tenkého skla, nalít do ní destilovanou vodu a postupně přilévat hydroxid sodný, nezapomeňte baňkou otáčet pod studenou vodou (aby nepraskla od tepla), aby se hydroxid sodný úplně rozpustil. Poté baňku umístěte do úplného vychladnutí. Když voda začne vřít, ztlumte oheň a po 5-8 minutách od začátku varu nalijte roztok žíravé sody do ricinového oleje a dobře promíchejte skleněnou tyčinkou. Jakmile roztok zhoustne, znovu dobře promíchejte, poté přilijte kyselinu olejovou a znovu dobře promíchejte. Když je směs tekutá jako slunečnicový olej, přestaňte zahřívat, odstavte hrnec z ohně, přilijte terpentýn a dobře promíchejte.

Připravený roztok by měl být čirý, nažloutlý a připomínat rostlinný olej.

Lze ji skladovat v dobře uzavřené tmavé skleněné nádobě při pokojové teplotě na tmavém místě až 1 rok.

Fáze terpentýnové koupele

Výsledky ošetření terpentýnovou lázní závisí na přesnosti techniky aplikace.

Doma budete potřebovat vanu, horkou a studenou vodu, teploměr na vodu se stupnicí 50 stupňů, kádinku s diviznami, tlakoměr, hodinky, zrcátko na kontrolu pocení obličeje (pokud se koupel provádí bez asistenta) a léčivé směsi: žlutý terpentýnový roztok a bílou terpentýnovou emulzi.

S ohledem na použité složení, teplotu vody, dobu trvání procedury a další faktory je nutný přísně individuální přístup. Volba složení, teploty vody, délky ošetření a dalších faktorů musí být přísně individuální.

Ošetření lze rozdělit do tří fází.

Příprava vany

Její povrch musí být dokonale čistý, aby se do roztoku léčivé vody nedostaly žádné nečistoty z jejích stěn. Vana se napustí vodou z vodovodu o požadované teplotě až po počáteční hladinu.

Po úplném ponoření by voda neměla dosáhnout 7-10 cm od bezpečnostního vypouštěcího otvoru.

Bílou emulzi nebo žlutý terpentýnový roztok před použitím dobře protřepejte.

Směs terpentýnu zředíte horkou vodou ve skleněné nebo plastové nádobě (nejméně 0,5 l) tak, že odměříte potřebné množství směsi kádinkou a roztok dobře promícháte.

Po přidání do lázně ji znovu dobře promíchejte. To je důležité, protože jinak může použití bílé terpentýnové emulze způsobit popáleniny na citlivých místech pokožky. Aby se tomu předešlo, doporučuje se před ošetřením nanést vazelínu na podkožní jamky, tříselné záhyby, rozkrok a škrábance na kůži.

Terpentýnová koupel

Nejlépe je neponořovat do vody horní část těla, voda by měla dosahovat pouze k bradavkám. Pro sledování teploty by měl být teploměr ve vaně po celou dobu až do konce procedury a hodinky by měly být na očích.

Po ponoření do ošetřovacího roztoku je třeba ihned přidat horkou vodu tak, aby se teplota každé 2 minuty zvýšila přibližně o 1 °C.

Při bílé terpentýnové lázni by teplota neměla překročit 40 °C a žlutá lázeň by neměla překročit 42 °C (ale první sezení by neměla překročit 39-40 °C, aby se přizpůsobila).

Při prvním ošetření by měla být koncentrace emulze nebo roztoku 15-20 ml na 200 litrů vody z vodovodu. Postupně, v závislosti na reakci pacienta, se koncentrace po 1 koupeli zvyšuje o 5 ml a blíží se 50-60 ml.

Průměrná délka terpentýnové koupele je 10-20 minut a závisí na době výskytu pocení obličeje a celkové pohodě. Pokud se obličej zpotí nebo se zpotí později, než je uvedeno v rozpisech, může se doba ošetření prodloužit o 1-3 minuty. Počátek pocení je důležitým momentem, který označuje začátek očisty těla. Celkový stav a tepová frekvence by měly být neustále sledovány.

Odpočinek v posteli

Tato fáze je velmi důležitá pro dosažení co největšího účinku a měla by trvat 1-2 hodiny. Během odpočinku se nadále hojně potíte a je velmi dobré jej v této chvíli stimulovat čajem z potních bylin nebo ovoce (oregano, lípa, maliník, mateřídouška).

Tipy pro individuální koupání

1. Při přípravě terpentýnové lázně berte v úvahu nejen její objem, ale také svou tělesnou hmotnost a ujistěte se, že je vzduchotěsná, včetně případného horního odtokového otvoru.

2. Koupel by měla následovat nejdříve 1,5 hodiny po jídle, nebo pokud je večer, 1,5-2 hodiny před spaním.

3. Nekombinujte léčbu s hormony, antibiotiky, injekcemi nebo ultrazvukem.

4. Při podávání léčby vždy zvažte individuální citlivost pokožky: nadměrné pálení může znamenat buď předávkování koncentrací roztoku, nebo nevhodné načasování koupele. V takových případech zkráťte dobu podávání nebo snižte dávkování.

5. Po koupeli roztok vypusťte, nepoužívejte ho znovu, abyste ušetřili peníze.

Bílé, žluté a smíšené terpentýnové lázně se liší (tabulky 1, 2, 3). Následující jsou blízké těm, které navrhl Dr. Zalmanov.

Tabulka 1

Bílé terpentýnové koupele

№ ван-ны	Количе-ство белой скипидар-ной эмульсии, мл	Температурный режим (°С)	Продол-жительность ванн, мин.
1	20	36, через 5 мин. — 38	15
2	25	Тот же	15
3	30	Тот же	15
4	35	36,5, через 5 мин. — 38,5	15
5	40	Тот же	15
6	45	Тот же	16
7	50	37, через 5 мин. — 39	16
8	55	Тот же	16
9	60	Тот же	16
10	65	Тот же	16
11	70	Тот же	17
12	75	37, через 5 мин. — 39,5	17
13	80	Тот же	17
14	85	Тот же	17
15	90	Тот же	17
16	95	Тот же	17
17	100	Тот же	17
18	105	Тот же	17
19	110	Тот же	17
20	115	Тот же	17
21	120	Тот же	17

Poznámka: Od 22. koupele provádějte ošetření podle koupele č. 21.

Tabulka 2

Žluté terpentýnové koupele

№ ван-ны	Количе-ство желтого раствора, мл	Температурный режим (°С)	Продол-жительность ванн, мин.
1	20		15
2	30	36, через 5 мин. — 39	15
3	40	Тот же	15
4	50	Тот же	16
5	60	Тот же	16
6	70	36, через 5 мин. — 39, начиная с 12 мин. — 40	16
7	80	Тот же	17
8	90	Тот же	17
9	100	36, через 5 мин. — 39, последние 4 мин. — 41	18
10	110	Тот же	18
11	120	Тот же	18

№ ван-ны	Количе-ство желтого раствора, мл	Температурный режим (°С)	Продол-жительность ванн, мин.
1	20		15
2	30	36, через 5 мин. — 39	15
3	40	Тот же	15
4	50	Тот же	16
5	60	Тот же	16
6	70	36, через 5 мин. — 39, начиная с 12 мин. — 40	16
7	80	Тот же	17
8	90	Тот же	17
9	100	36, через 5 мин. — 39, последние 4 мин. — 41	18
10	110	Тот же	18
11	120	Тот же	18

Пoznámka: Od 12. koupele provádějte ošetření podle režimu koupele.

№ 11.

Tabulka 3

Smíšené terpentýnové lázně

№ ван-ны	Количество		Температурный режим (°С)	Продолжительность ванн, мин.
	Белой эмульсии	Желтого раствора		
1	20	30	36, через 5 мин. — 39	15
2	25	30	Тот же	15
3	30	30	Тот же	15
4	35	35	Тот же	16
5	40	40	Тот же	16
6	45	45	Тот же	16
7	50	50	36, через 5 мин. — 39	16
8	55	55	Тот же	16
9	60	60	Тот же	17

Vzhledem k anatomickým a fyziologickým vlastnostem kůže je možné různými vlivy na kůži způsobit velké změny životních funkcí celého těla. Vodoléčebné procedury, zejména terpentýnové koupele, mají proto na lidskou pokožku mnohostranný účinek. Důvodem je mnohostranná funkce kůže a složitost její struktury.

Kůže má mnoho vrstev a je bohatá na krevní a lymfatické cévy, nervová zakončení, potní a mazové žlázy. Povrch krevních a lymfatických cév je obrovský, takže účinek koupele není lokální, ale mnohostranný.

Mechanismus účinku terpentýnových koupelí

Terpentýnové koupele nejen mění lumen kapilárních cév kůže, ale také zvyšují počet otevřených funkčních kapilár, čímž zlepšují propustnost jejich buněk pro nečistoty a metabolity.

Celkový účinek koupelí na organismus je také mnohostranný: zvyšují látkovou výměnu, fyzikální a chemickou termoregulaci, zvyšují aktivitu hygienických buněk (fagocytů, leukocytů atd.) v kapilárách. To urychluje všechny fyzikální a chemické reakce v těle, které jsou základem imunity. Kromě toho se aktivují jaterní funkce, zvyšuje se množství protilátek v krvi a aktivita enzymů.

Terpentýnový olej (terpentýn) působí dráždivě na citlivá nervová zakončení v kůži.

Hlavní složkou terpentýnového oleje je chemická sloučenina pinen. Má schopnost pronikat přes epidermis (nejsvrchnější vrstvu kůže) k nervovým zakončením a při jejich stimulaci vyvolávat reflexní změny.

Působením terpentýnového oleje se v pokožce uvolňují různé biologicky aktivní látky.

Terapeutický účinek

Účinky terpentýnových koupelí na lidský organismus jsou mnohostranné. V závislosti na individuálním stavu lze individuálně zvolit nejvhodnější způsob léčby nebo zotavení.

Terpentýnové koupele otevírají cévy a kapiláry, zlepšují krevní oběh, odstraňují stagnující místa a následně zlepšují výživu tělesných tkání.

Bylo prokázáno, že terpentýnové koupele:

– snižují koncentraci složek v krvi, které způsobují rozvoj aterosklerózy, a snižují zvýšenou srážlivost krve normalizací acido-alkalické rovnováhy v krvi;

– zlepšují metabolismus sacharidů v těle a podporují vstřebávání glukózy do tkání;

– Odstranění buněčných odpadních produktů z těla, včetně kyseliny mléčné.

hodně;

– aktivují metabolické procesy v lidských muskuloskeletálních a chrupavčitých tkáních,

a tím vytváří analgetický účinek;

– Normalizuje tonus autonomního nervového systému a zlepšuje neuro-psychickou výkonnost;

– Koupel působí dezinfekčně na dýchací cesty a plíce prostřednictvím těkavých frakcí terpentýnu a napomáhá lepšímu odkáslávání hlenů při onemocnění horních cest dýchacích.

To je hlavní podobnost účinků obou typů terpentýnových koupelí na lidský organismus.

Zvláštnosti účinků bílých terpentýnových koupelí

Během bílé terpentýnové koupele se kapiláry (žilní i tepenné) rytmicky otevírají a stahují. Dýchání se prohlubuje, zvyšuje se přísun kyslíku do plic a aktivuje se oxidace a spalování toxinů v těle.

Arteriální tlak se mírně zvyšuje, aby se přizpůsobil změněným podmínkám, periferní krevní oběh se stává aktivnějším v důsledku snížení zvýšené viskozity krve, což výrazně usnadňuje činnost srdce. Šlachy, napjaté vazy a svaly ztrácejí svou tuhost (rigiditu).

Z tohoto důvodu někteří autoři doporučují používat bílé terpentýnové koupele v šetrném režimu při léčbě pacientů středního věku, starších a dokonce i senilních. Tito pacienti mají obvykle řadu onemocnění, jako je hypertenze, ateroskleróza, osteochondróza a diabetes 2. typu (kdy tkáně nedokážou vstřebávat glukózu).

Ve stáří jsou postiženy právě drobné cévy a kapiláry, které přivádějí živiny do tkání a odvádějí jejich odpadní produkty, a používání koupelí s bílou emulzí pomáhá výrazně zlepšit mikrocirkulaci krve ve všech orgánech a tkáních těla, což následně způsobuje zlepšení metabolismu. Protože intenzita metabolismu s věkem klesá, jeho zvýšení dokáže zpomalit proces stárnutí organismu a zároveň léčit chronicky nemocné buňky, tkáně a orgány.

Zvláštnosti účinků žlutých terpentýnových koupelí

Žlutá lázeň posiluje vnitřní oxidaci a rozšiřuje kapiláry, čímž rozpouští patologické usazeniny nejen v cévách a kapilárách, ale také ve šlachách a vazech a v krystalické čočce oka.

Žlutý roztok snižuje krevní tlak. Po koupeli se nevyskytuje tachykardie (zvýšená srdeční frekvence) ani zrychlené dýchání. Nervové buňky stlačené struskou se uvolňují, ožívují a obnovují své funkce (např. po mozkových mrtvicích nebo jiných onemocněních spojených s poškozením nervů).

Vrstva žlutých složek terpentýnové emulze pokrývající povrch horké vody výrazně snižuje ztráty tepelné energie z těla a ukládá teplo ve vodě, což vede k urychlenému spalování patogenních složek v lymfě, krvi a buněčné cytoplazmě a mezibuněčných prostorech.

Velmi důležitá je i vlastnost žlutých lázní vyvolávat během koupele a relaxace silné pocení (2-4 litry potu), protože s potem se odstraňují různé toxiny a odpadní látky. Odstranění přebytečné tekutiny u obézních a hypertoniků vede k pozitivním výsledkům.

Zvláštnosti účinků smíšených terpentýnových koupelí

Smíšené terpentýnové koupele, které se získávají kombinací žlutého roztoku a bílé emulze, mají pozitivní vlastnosti obou koupelí a umožňují najít optimální režim při různých onemocněních.

Dalším účinkem smíšených koupelí je uvolňování různých aminokyselin, včetně histaminu, do krevního oběhu přes otevírající se kapiláry.

Lékaři, kteří používají terpentýnovou koupel, ujišťují, že je účinná při léčbě 95 % známých onemocnění, včetně těch, která nelze vyléčit moderní chemoterapií, a těch, která mají pouze dočasné účinky.

Terpentýnovými koupelemi lze léčit následující nemoci:

- Kardiovaskulární (ischemická choroba srdeční, angina pectoris, ateroskleróza, hypertenze);
- trávicího systému (vředy, gastritida, hepatitida, kolitida);
- plíce (bronchitida, plicní absces, zápal plic);
- krve (anémie, lymfom, leukémie);
- endokrinní;
- klouby a kosti;
- nervový systém;
- následky dětské mozkové obrny a mozkové obrny;
- mužských pohlavních orgánů a gynekologických orgánů;
- benigní a maligní nádory;
- glaukom;
- šedý zákal.

A to v žádném případě není úplný seznam nemocí.

Omezení a kontraindikace

Jednou z výhod této metody byla možnost provádět terpentýnovou koupel doma a v jakémkoli prostředí, kde je voda a vana. Terpentýnovou koupel je možné provádět i lokálně, např. jen pro ruce nebo nohy, a v takovém případě není nutná velká nádoba. Dobré a správné používání terpentýnových koupelí nikdy nezpůsobuje žádné škodlivé účinky.

vedlejší účinky. Postupné zvyšování teploty vody na horní hranici komfortní zóny výrazně zmírňuje nebo odstraňuje nepříjemné pocity.

Terpentýnovou koupelí se mohou léčit lidé všech věkových kategorií. Úplná nepohyblivost nebo omezená pohyblivost nejsou kontraindikací. V takových případech potřebují pacienti pomoc lidí, kteří jim pomohou s terpentýnovou koupelí.

Protože však koupele mají velmi silný vliv na organismus, je jejich používání doma bez konzultace s lékařem (nebo v některých případech se zkušeným fyzioterapeutem) někdy riskantní a nebezpečné pro vaše zdraví.

Proto by se měly užívat doma pouze po důkladném vyšetření a pod dohledem lékaře.

Existují kontraindikace pro předepisování všech terpentýnových koupelí. Obecně se jedná o všechny akutní stavy, nádory, tuberkulózu, tromboflebitidu, akutní psychózy atd. Onemocnění ledvin (chronická nefritida, nefróza) a onemocnění jater (hepatitida, cirhóza) jsou rovněž kontraindikací pro použití terpentýnových koupelí.

Je možná individuální nesnášenlivost vůči zápachu terpentýnu. Bylo zjištěno, že lidé trpící srdečními chorobami čtyřikrát častěji nesnášejí vůni jehličí.

Upozornujeme také, že kyselina salicylová, která je součástí bílé emulze, může způsobit podráždění kůže a vznik alergické dermatitidy.

Kapilární terapie, terpentýnové koupele a horké zábaly hrudníku jsou neslučitelné s užíváním různých injekcí, antibiotik, hormonů a požitím různých chemických látek.

Terpentýnové koupele a fyzické omlazení

Stárnutí je fyziologicky nevyhnutelný proces, ale někteří lidé stárnou rychleji a jiní pomaleji. A každý si jistě přeje zpomalit proces stárnutí.

Obecné pravdy o zpomalení procesu stárnutí jsou známy všem: zdravá strava, vyhýbání se zlovykům, čerstvý vzduch, pohyb a vodní procedury.

Nemoci, zejména chronické, výrazně urychlují proces stárnutí, protože buňky, tkáně a orgány pod jejich vlivem mění své funkce.

Medicína nyní při hledání léčby proti stárnutí využívá především farmakologické pokroky.

Zakladatel metody kapilární terapie A. S. C. Stejný názor zastávají i zastánci této metody, kteří věří, že terpentýnové koupele jsou neškodným prostředkem proti stárnutí těla.

Po konzultaci s odborníkem si každý může zvolit nejlepší frekvenci terpentýnových koupelí pro fyzické omlazení.

Frekvence používání závisí přímo na stavu těla, časových možnostech a přání. Počet koupelí je individuální a čím je člověk starší a slabší, tím více sezení je třeba ke zpomalení procesu stárnutí.

Oživení krevního oběhu v periferní oblasti a zvýšené prokrvení věnčitých tepen zlepšuje výživu srdečního svalu. Díky lepšímu prokrvení se urychlují všechny procesy probíhající v mozku, čímž se obnovuje plnohodnotný emocionální a intelektuální život.

Všechny klouby se volně pohybují a intenzivněji dýchají. Nejvýraznější omlazovací proces se však projevuje na kůži: díky lepšímu prokrvení se kůže stává pružnější a hladší a zvyšuje se její teplota.

Dieta a další doporučení

Potrava ovlivňuje všechny aspekty lidského těla: funkci trávicích žláz, chemické složení tekutin a tkání, průběh metabolismu, fungování nervové soustavy, což výrazně ovlivňuje průběh našich nemocí a průběh jejich léčby.

Nesprávná výživa zvyšuje obsah toxických látek v lidském těle, což vede k sebeotravě (autointoxikaci) a přispívá ke vzniku různých onemocnění.

K tomu, aby se tělo očistilo a normalizovalo své vylučovací funkce, je možné využít různé druhy správné výživy (diety). Diety pomáhají stimulovat trávicí trakt, játra, ledviny, plíce a kůži, zlepšují stav organismu a urychlují proces hojení pomocí různých procedur.

Terpentýnové koupele by měly být považovány za nedílnou součást léčebného systému, který zahrnuje wellness a preventivní opatření - například celkový režim a dietu.

Bircher-Bennerova dieta

Dny 1-4. Lze jíst veškeré sušené a sušené ovoce, zeleninu (kromě brambor), čerstvé a vařené bobulovité ovoce a plody, ořechy, semena, naklíčené obiloviny (např. proso), kaše, přírodní med. Můžete pít bylinné čaje, černé a zelené čaje a kávu. Bylinky a plody se doporučují pro své chuť k jídlu snižující a čistící účinky: heřmánek, šípky, máta, kopřiva, červený jasan, listy brusinek atd. Cukrovinky jsou povoleny (ale ne čokoládové).

Vše by se mělo jíst bez soli a kaše by se měly vařit ve vodě, ochucovat rostlinným olejem, bylinkami, jablečným octem nebo citronovou šťávou.

Den 5. K výše uvedeným potravinám můžete přidat 1 strouhanku.

Den 6. Lze přidat několik hlíz brambor uvařených ve vodě bez soli.

Pokud děláte kaši, měla by být s mlékem, ale bez soli a másla.

Dny 7-8. Můžete přidat 2 strouhanky a 0,5 litru mléka denně.

Den 9. Do jídla smíte přidat 1 slepičí vejce.

Dny 10-13. Přidává se tvaroh (100 g) a máslo (20 g denně).

Den 14. Kaše se může vařit s mlékem (ne více než 0,75 litru).

Den 15. Je povoleno jakékoli vařené maso, drůbež nebo ryby, ale ne více než 100 g denně 2krát týdně.

Dny 16-24. Můžete jíst všechny povolené potraviny.

Od 25. dne. Můžete přejít na běžnou stravu.

Veškerý alkohol a čokoláda jsou přísně zakázány. Pak se doporučuje udělat si dva dny volna (ne po sobě) v týdnu podle doporučení dnů 1-4, tj. dodržovat vegetariánskou stravu.

Úplné dodržování dietních doporučení během léčby terpentýnovými koupelemi se někomu může zdát problematické. Vyhněte se alespoň tučným, kořeněným, slaným, sladkým a smaženým jídlům, vyhněte se kynutému pečivu a omezte používání cukru a soli (nejlépe je nahraďte medem a mořskou solí).

Syrová strava

Tento typ stravy patří k vegetariánství a je znám již od starověku jako léčba mnoha chronických onemocnění. Syrová strava vychází z přesvědčení, že potraviny rostlinného původu by se neměly tepelně upravovat.

Prvním teoretikem této metody byl již zmíněný švýcarský odborník na výživu Bircher-Benner.

Rostlinná vláknina nejenže reguluje funkci střev díky mechanickým podnětům, ale je užitečná také díky látkám a vitaminům, které obsahuje a které mají vliv na vylučovací funkci.

Výhody syrové rostlinné stravy oproti vařené:

- způsobuje menší žízeň, protože obsahuje až 80 % vody;
- stimuluje střevní peristaltiku;
- Bílkoviny a sacharidy rostlinných potravin jsou dobře stravitelné a využitelné;
- obsahuje více vitaminů a minerálních solí, což pomáhá snížit spotřebu soli a pálivého koření;
- je lépe dosaženo rovnováhy dusíku v těle.

Vědecký výzkum prokázal, že vnitřní prostředí těla přímo souvisí s charakterem konzumovaných potravin.

Vyznavači metody terpentýnové koupele doporučují syrovou stravu především lidem s nadváhou a jaterními chorobami.

Další doporučení

A. C. Zalmanov doporučoval přikládat si každý den po jídle na 40 minut na játra láhev s horkou vodou (40-50 °C) (bez ohledu na to, zda si člověk dává terpentýnovou koupel nebo ne), aby se usnadnila činnost jater a sleziny.

Jaterní ohřívač je jednoduchá a účinná procedura z arzenálu kapilární terapie, která zlepšuje dýchání, krevní oběh a celkovou výživu tkání.

Zvýšením teploty krve v játrech a slezině lze aktivovat krevní oběh v jaterních a slezinných kapilárách a zvýšit výživu tkání.

Za stejným účelem Zalmanov doporučoval pít sklenici minerální vody (Essentuki č. 4, pokud je reakce moči kyselá, nebo Essentuki č. 17, pokud je reakce moči zásaditá) s rozpuštěnou 1 čajovou lžičkou glauberové soli 1-2krát týdně 30 minut před večeří.

Cílem těchto procedur je také odstranit stagnaci v játrech, čímž se zmenší jejich velikost a následně se zvýší amplituda pohybů bránice. Čím větší je amplituda, tím aktivnější je dýchací proces, tím lepší je prokrvení jater, sleziny a břicha a tím lépe pracují střeva.

V posledních letech se tepelná terapie používá jen velmi omezeně, a to kvůli širokému používání antibiotik a sulfonamidů. Nárůst plísňových a alergických onemocnění způsobených nadměrným používáním chemoterapeutik však nutí výzkumné lékaře obracet se k přírodním léčebným metodám a propagovat je.

Závěrem lze říci, že všechny metody kapilární terapie jako metody tepelné terapie mají stejný účel jako tělesné cvičení, masáže, tření a další prostředky, a to zlepšit krevní oběh.

Léčba terpentýnovými koupelemi při některých onemocněních

Onemocnění kloubů

Když ortoped diagnostikuje poruchu pohybového aparátu, řídí se při volbě léčebných metod především výsledky rentgenového vyšetření, které pouze odráží typický obraz kostních změn. Je dobře známo, že na fungování kloubu se podílí nejen kostní tkáň, ale také chrupavka a chrupavka.

šlachy, svaly, fascie, mazivo (synoviální tekutina), nervy, krevní a lymfatické cévy a nakonec kůže - celkem 11 složek. Nitrokloubní tekutina je v neustálém kontaktu s mezibuněčnou tekutinou, což je důležitý fakt, který je třeba vzít v úvahu. Díky účinkům terpentýnových koupelí je možné zlepšit stav 8 částí kloubu, což má příznivý vliv na kloub jako celek, vytváří přirozenou ochranu kůže, svalů a nervů a pomáhá vyhnout se chirurgickému zákroku.

K léčbě kloubních onemocnění se doporučují žluté terpentýnové koupele podle tabulky 2 nebo smíšené koupele (viz tabulka 3).

Revmatoidní artritida

Jedná se o jedno z nejobtížněji léčitelných onemocnění kloubů, které s postupujícím onemocněním zakřivuje ruce a nohy a je bolestivé. Tento obtížný problém mohou vyřešit také terpentýnové koupele, ale opět pouze v kombinaci se správnou stravou, horkými zábalý hrudníku, nahřívací podložkou na oblast jater, bylinkami a očištěním organismu.

Horký hrudní zábal

Zaměřme se na postup horkých hrudních zábalů, které lze využít nejen při léčbě revmatoidní artritidy, ale i při dalších onemocněních, například při mnoha plicních a bronchiálních chorobách. Cílem tohoto postupu je zvýšit počet dechových pohybů hrudníku (zvýšit amplitudu pohybů bránice), aby se zlepšilo okysličení organismu.

Pro tento postup si vezměte kus bavlněné látky dlouhý 1,5 - 2 m, přeložený na šířku v několika vrstvách po 25-30 cm. Namočte ji do horké vody (60-65 °C), vyždímejte a omotejte kolem hrudníku (látko by měla být horká, ale ne příliš). Poté přiložte o něco větší igelitovou fólii nebo olejovou tkaninu, omotejte přes ni vlněnou šálu nebo pléd a jděte si lehnout s teplou dekou na 20-30 minut. Po skončení ošetření se převlékněte do suchého prádla a ještě 1 hodinu odpočívejte v posteli. Horký zábal by se měl aplikovat 2-3krát týdně.

Počet terpentýnových koupelí v jednom cyklu léčby revmatoidní artritidy závisí na stadiu onemocnění. Pokud nemoc ještě nestačila narušit klouby, lze ji zcela vyléčit do 20-30 koupelí. V těžkých případech může být počet koupelí až 50-70. Stav se může výrazně zlepšit, i když je silně zanedbaný. Nejlepší jsou smíšené koupele, ale s převažujícím podílem bílé emulze pro osoby s krevním tlakem v normálním rozmezí.

Radikulitida. Osteochondróza páteře

Dr. Zalmanov doporučoval střídat každý den bílé a žluté koupele (60 ml roztoku o teplotě 39-40 °C po dobu 16 minut) při tlaku nepřesahujícím 150 mmHg. V případě zánětu krčního ramenního nervu a ischiasu se analgetického účinku často dosáhne po 24-30 koupelích a v případě ischiasu po 14-18 koupelích.

Při léčbě lumbodynii, všech druhů radikulitidy, různých příznaků osteochondrózy stačí k trvalému zastavení bolesti asi 15-20 koupelí, ale pokud není zanedbáno stadium onemocnění, můžete se bolesti zbavit po 8-10 koupelích.

Oční choroby

Při léčbě očních chorob se používají žluté terpentýnové koupele podle schématu uvedeného v tabulce 2. Snižuje se zvýšený nitrooční tlak a obnovuje se prokrvení nemocných očních tkání při glaukomu a iridocyklitidě.

V případě trombózy centrální sítnicové tepny Zalmanov aplikoval žluté kostní koupele, které začínaly 60 ml roztoku (místo 20 ml podle tradičního schématu užívání žlutých koupelí), teplotou vody 37 °C a dobou trvání 16-17 minut. Pozitivní výsledky potvrdili oftalmologové.

Polyneuritida

Tato onemocnění provází necitlivost končetin, brnění, husí kůže a křeče, zejména v noci. Polyneuritida může způsobovat závratě, bolesti hlavy, podrážděnost, pocení, bolesti srdce a ztrátu sluchu.

V Ústředním ústavu balneologie a fyzioterapie (Moskva) se k léčbě vegetativní polyneuritidy používaly bílé terpentýnové koupele podle schématu uvedeného v tabulce 1.

1. Bylo zjištěno, že tyto koupele snižují trofické, vazomotorické a senzorycké poruchy; zlepšují periferní krevní oběh, včetně horních a dolních končetin; zvyšují pohyblivost kožních receptorů; obnovují činnost tepelných regulačních systémů; zlepšují nervosvalové funkce.

Chronické myelopatie

Jedná se o velmi obtížně léčitelná neurologická onemocnění spojená se ztrátou myelinových pochev, jimiž se šíří nervové impulzy.

Do této skupiny onemocnění patří: roztroušená skleróza, neurální a spinální amiotrofie, encefalomyelitida, leukoencefalitida a další onemocnění. U chronických myelopatií doprovázených vysokým krevním tlakem se léčba zahajuje sérií žlutých terpentýnových koupelí, vždy při dietě chudé na soli a bílkoviny.

Když systolický (horní) tlak klesne na 160 mmHg, přidávejte při každé další lázni do žlutého roztoku bílou terpentýnovou emulzi v množství 15, 20, 25 a 30 ml až do 60 ml. Celkové množství emulze by nemělo překročit 120 ml. Poté postupně přejděte na smíšenou terpentýnovou lázeň.

Roztroušená skleróza

Ortodoxní medicína považuje tuto nemoc za nevléčitelnou, ale stoupenci doktora Zalmanova dokázali v léčbě této zákeřné nemoci dosáhnout určitých výsledků. Léčba musí být komplexní, zaměřená na celé tělo, nejen na nervový systém.

Kromě žlutých a smíšených terpentýnových koupelí, horkých hrudních zábalů, hypertermických koupelí, léčebného půstu, diet, používání léčebného systému K. Nishi, bylin, psychoterapie, masáže, fyzikální terapie, očisty tlustého střeva, jater a ledvin a dalších metod jsou nezbytné.

Gynekologická onemocnění

Terpentýnové koupele jsou také úspěšnou léčbou ženských onemocnění: adnexitidy (zánětu vaječnicků), salpingitidy (zánětu vejcovodů) a endometritidy (zánětu dělohy). Doporučuje se začít 6-8 smíšenými terpentýnovými lázněmi o teplotě 39 °C a poté přejít na žluté lázně o teplotě až 42 °C po dobu 15 minut.

Doktor Oleg Mazur, následovník doktora Zalmanova a propagátor terpentýnové koupele, uvádí následující seznam léčitelných nemocí (jedná se o zkrácenou verzi).

Kardiovaskulární onemocnění:

- bolesti v oblasti srdce různého původu;
- arterioskleróza cév;
- arteriální hypertenze je symptomatická;
- hypotenze;
- chronické srdeční selhání;
- kardialgie;
- myokardie;
- endokarditida;
- perikarditida;
- oběhové selhání;
- periarteritis nodosa.

Onemocnění trávicího systému:

- chronická gastritida;
- žaludeční vřed;
- duodenální vřed;
- biliární dyskineze;
- cholangitida;
- cholelitiáza;
- chronická cholecystitida;
- chronická hepatitida;
- chronická pankreatitida;
- chronická kolitida.

Respirační onemocnění:

- akutní i chronické bronchitidy;
- exsudativní pleuritida;
- zápal plic;
- bronchiální astma;
- tracheitida.

Nemoci krevního systému:

- anémie;
- leukopenie;
- akutní leukémie;
- chronická leukémie (myeloleukémie, lymfatická leukémie a další typy);
- lymfogranulomatóza;
- lymfom.

Nemoci endokrinního systému:

- obezita;
- menopauza pro ženy a muže;
- diabetes mellitus;
- tyreotoxikóza (difúzní toxická struma);
- hypotyreóza;
- autoimunitní tyreoiditida.

Nemoci nervového systému:

- amyotrofická laterální skleróza;
- Bechtěrevova choroba (ankylozující spondylitida);

- autonomně-vaskulární paroxysmy;
- bolest hlavy;
- mozková obrna;
- Parkinsonova choroba;
- ischias;
- lumbodynie;
- Menierův syndrom;
- migréna;
- myelitida;
- myopatie;
- neuralgie a neuritida trigeminu;
- neurastenie;
- neuritida obličejových a jiných nervů;
- polyneuritida;
- nespavost;
- neuropatie (polyneuropatie) je alkoholická;
- neuroreumatismus;
- lumbosakrální ischias;
- roztroušená skleróza;
- Raynaudova choroba;
- osteochondróza páteře;
- paréza;
- smyslové poruchy různého původu;
- dětská obrna.

Chirurgická onemocnění:

- tromboflebitida je chronická;
- křečové žíly;
- plynná flegmóna;
- hemoroidy;
- akutní lymfadenitida;
- mastitida;
- osteomyelitida;
- omrzliny;
- panaritis;
- proleženiny;
- zranění;
- septikemie;
- endarteritis obliterans;
- trofické vředy;
- pooperační a popáleninové jizvy a srůsty;
- arteriosclerosis obliterans;
- následky různých traumat.

Onemocnění ledvin, močových cest a pohlavních orgánů u mužů:

- adenom prostaty;
- balanitida;
- urolitiáza;
- pyelonefritida;
- renální kolika;
- plastické ztvrdnutí penisu;

- selhání ledvin je chronické;
- prostatitida;
- uretritida nonnorea;
- zánět močového měchýře;
- epididymitida;
- Seminom varlete;
- impotence.

Nemoci uší, krku a nosu:

- hluchota je náhlá;
- labyrintopatie;
- laryngitida akutní a chronická;
- laryngotracheobronchitida;
- otitis externa;
- akutní a chronický zánět středního ucha;
- otomykóza;
- akutní a chronická rýma;
- Akutní a chronická sinusitida;
- akutní angína (bolest v krku) a chronická angína;
- Akutní a chronická faryngitida;
- maxilární sinusitida;
- adenoidy;
- Ztráta sluchu různého původu.

Oční choroby:

- blefaritida;
- absces (furunkl, ječmen);
- dakryoadenitida je akutní;
- akutní dakryocystitida;
- zánět spojivek;
- episkleritida;
- sklerit;
- keratitida;
- šedý zákal;
- irit;
- iridocyklitida;
- uveitida;
- trombóza centrální sítnicové tepny;
- sklerotická dystrofie žluté skvrny;
- zánět zřetkového nervu;
- atrofie zřetkového nervu;
- glaukom;
- zánět sítnice;
- ztráta zraku různé etiologie.

Gynekologická onemocnění:

- zánětlivá onemocnění ženských reprodukčních orgánů (endometritida, salpingitida, adnexitida);
- endometrióza;
- děložní myomy;
- menopauza je patologická;
- mastitida.

Kožní onemocnění:

- sklerodermie;
- lupénka;
- neurodermatitida;
- systémový lupus erythematoses.

Onemocnění kloubů a pohybového aparátu:

- revmatoidní artritida;
- revmatismus;
- osteochondróza páteře;
- infekční polyartritida;
- deformující osteoartróza;
- artritida a polyartritida;
- dna;
- spondylóza;
- spondyloartritida;
- osteodystrofie (Pagetova choroba);
- křivice;
- osteomalacie;
- zlomeniny kostí;
- ankylóza kloubů;
- osteoporóza.

Systémová onemocnění pojivové tkáně:

- systémový lupus erythematoses;
- dermatomyozitida;
- sklerodermie;
- periarteritis nodosa;
- systémová vaskulitida.

Peroxid vodíku

Obecné informace o peroxidu vodíku

Peroxid vodíku je bezbarvá, průhledná kapalina bez zápachu nebo mírně výrazná. Při vystavení světlu, zahřátí nebo kontaktu s alkáliemi, oxidačními a redukčními činidly se snadno rozkládá na vodu a kyslík. Má čisticí a deodorační účinek. Proto se jeho vodný roztok často používá k čištění ran a puchýřů. Peroxid vodíku má také dezinfekční, antiseptické a antimikrobiální, antivirové a antiparazitární vlastnosti.

Základním principem jeho působení je uvolňování kyslíku, které vede k silné oxidaci, tj. destrukci. To je základem jeho antiseptických účinků. Při aplikaci peroxidu vodíku na poškozenou kůži nebo sliznici dochází k oxidaci (tj. zničení) všech bakterií, virů, parazitů atd. Probíhá čistě mechanická očista.

Z tohoto důvodu lékaři často používají peroxid vodíku k ošetření ran zasažených bakteriemi.

Přípravek je k dispozici jako vodný roztok obsahující 2,7-3 % peroxidu a jako koncentrovaný roztok, perhydrol, obsahující 27,5-33 % peroxidu. První se používá jako deodorant a dezinfekční prostředek (1-2 čajové lžičky na sklenici vody). Obvykle se používá k výplachům a kloktadlům při zánětech dutiny ústní, bolestech v krku, gynekologických onemocněních atd.

Koncentrovaný roztok neboli perhydrol se používá ke kloktání a mazání při zánětech sliznic a k ošetření hnisavých ran.

Někdy se používá jako dezodorační prostředek. Pro deodorační účinek rozpusťte 10 kapek přípravku Perhydrol ve sklenici vody.

Roztoky peroxidu vodíku o různých koncentracích se používají také v lékařské praxi. Používá se 3% roztok peroxidu vodíku nebo perhydrolu zředěný vodou na požadovanou konzistenci.

Existuje ještě jeden přípravek obsahující asi 35 % peroxidu vodíku v kombinaci s močovinou. Je to bílý krystalický prášek, který se snadno rozpouští v alkoholu nebo ve vodě. Je k dispozici ve formě 1,5 g tablet. Roztok 1 tablety přípravku Hydroperit® ve sklenici vody odpovídá 3% roztoku peroxidu vodíku. Hydroperitol je k dostání prakticky v každé lékárně a za minimální cenu.

Léčba nemocí peroxidem vodíku

Venkovní použití

Hlavní mechanismus účinku peroxidu vodíku spočívá v tom, že se při kontaktu s tkání rozkládá na vodu a molekulární kyslík.

Tuto reakci ovlivňuje enzym kataláza, který se nachází ve všech organických sloučeninách. Uvolněný kyslík má oxidační účinek na okolní organické složky, včetně mikrobiálních buněk. Vzniká tak pěna, která mechanicky čistí povrch od různých mikroorganismů, hnisu apod. Tato vlastnost se používá k čištění ran.

Antimikrobiální účinek peroxidu vodíku se využívá při stomatologických, hrtanových a gynekologických onemocněních. Účinek je však krátkodobý, a proto je třeba léčbu opakovat, aby bylo dosaženo účinku. Používané roztoky peroxidu vodíku jsou obvykle poměrně jemné a ošetřovanou tkáň vůbec nedráždí. Ke kauterizaci se používají silnější roztoky peroxidu vodíku.

Krvácení z nosu

Krvácení z nosu je způsobeno atrofií nosní sliznice, úrazem nebo chronickou rýmou. Krvácení z nosu může být také způsobeno některými onemocněními, jako je syfilis, tuberkulóza, akutní infekční onemocnění, srdeční vady, hypotenze, krevní choroby atd.

Krvácení z nosu může znatelně zhoršit váš celkový stav: slabost, závratě a hučení v uších. Při pravidelném krvácení z nosu se objevuje chudokrevnost a bledá kůže. Pokud dojde k protržení kapilár v zadní nosní dutině, může se krev z nosu dostat do žaludku a vyvolat zvracení.

Léčba

Nejúčinnějším způsobem, jak zastavit začínající krvácení z nosu, je vložit do krvácející nosní dírky vatový tampon navlhčený 3% roztokem peroxidu vodíku.

Pokud je krvácení velmi silné, měl by být pacient převezen do nemocnice.

Angina pectoris

Bolest v krku je akutní infekční onemocnění, které postihuje mandle. Někdy může zánětlivý proces postihnout i další lymfadenoidní tkáň v hltanu a hrtanu: lingvální, faryngeální a nazofaryngeální tonzily. Pacienti si stěžují na ostrou bolest v krku, zejména při polykání, a celkovou malátnost se slabostí a bolestmi hlavy. Tělesná teplota prudce stoupá a mandle se zvětšují. Existují dvě cesty přenosu: vzduchem a potravinami. Predisponujícími faktory jsou místní a celkové ochlazení a oslabení obranného systému organismu. Bolest v krku se nejčastěji vyskytuje u dětí předškolního a školního věku a u dospělých do 35 let. 40 let. Na podzim a na jaře se riziko onemocnění zvyšuje.

Původci jsou obvykle *Staphylococcus aureus*, *Streptococcus aureus* nebo *Pneumococcus aureus*. Hlavními příznaky jsou bolest při polykání, celková malátnost, horečka, bolesti kloubů, bolesti hlavy a občasná zimnice. Bolest v krku obvykle trvá 5-7 dní.

Angina pectoris je katarální, lakunární, folikulární, flegmonická, ulceroplazmocytní a Ludovicova.

Katarální bolest v krku

Začíná náhle, horečkou, škrábáním, suchem a bolestí v krku a malátností. Mandle a podčelistní lymfatické uzliny se zvětší. Pacient při dotyku cítí bolest.

Lakonická bolest v krku

Vyznačuje se výraznějšími příznaky: bolestí při polykání, silnou bolestí hlavy a celkovou slabostí. Bolest v krku často začíná náhlým zvýšením tělesné teploty na 38-39 °C nebo více. Na mandlích se nachází žlutobílý povlak - směs, která vychází z lakun a skládá se z bílých krvinek, zárodků a odmítnutých epitelových buněk. Tato bolest v krku obvykle trvá 4-5 dní.

Folikulární bolest v krku

Má stejné příznaky jako lakunární. Později jsou však doprovázeny hnisavými folikuly, které prorůstají sliznicí a mají vzhled malých bíložlutých puchýřků. Doba trvání onemocnění je 4-5 dní.

Flegmonická bolest v krku

Většinou se jedná o komplikovanou formu jedné z výše uvedených bolestí v krku. Objevuje se 1-2 dny po skončení bolesti v krku. Příčinou je infekce z lakun do mandlí, která vede k hnisání peri-myngéální tkáně. Pacienta bolí hlava a má silnou bolest v krku při polykání, celkovou malátnost, slabost a horečku až 40 °C. Pacient má nosový hlas (v důsledku omezeného otevírání úst), špatný dech a hojné slinění.

Při této formě bolesti v krku se může vyvinout absces, při kterém postižená strana otéká, mandle se prudce vyklenují a jazyk se posouvá na zdravou stranu. Hlava pacienta je trvale zakloněna směrem k abscesu. Rekonvalescence probíhá po otevření abscesu (vlastním nebo chirurgickým zákrokem).

Louisova angina pectoris

Jedná se o akutní zánět tkáně dna úst. Tato forma bolesti v krku je obvykle způsobena problémy se zuby. Vyznačuje se vysokou horečkou až 40 °C, nechutenstvím, silnou malátností a poruchami spánku. Podčelistní a bradová oblast jsou výrazně zduřelé, stejně jako ústní sliznice. Otevírání úst je velmi omezené a bolestivé, řeč je nezřetelná a při žvýkání a polykání se objevuje silná bolest.

Vředová streptokoková angína

Vyznačuje se žlutobílými povlaky na mandlích, někdy na vnitřní straně tváří a na zadní straně krku. Pokud se povlaky odstraní, objeví se pod nimi vředy a v ústech je nepříjemný zápach. Tělesná teplota se zvýší na 38 °C. Celkový stav

Stav pacienta je uspokojivý. Bolest je mírná. Nemoc trvá přibližně týden, ale může se protáhnout na delší dobu v důsledku celkového oslabení organismu.

Léčba

Několikrát denně byste si měli vyplachovat krk antiseptickým roztokem. K tomuto účelu se hodí 3% roztok peroxidu vodíku nebo 1 tableta hydroperitidu rozpuštěná ve sklenici vody (což odpovídá 0,25% roztoku peroxidu vodíku). Doporučuje se také kloktání ústní sliznice 3% roztokem peroxidu vodíku. Stejný roztok lze použít také k namočení vatových tamponů a přiložení na mandle.

Během nemoci by měl pacient zůstat na lůžku. Jídlo by mělo být polotekuté, ani horké, ani studené, ne kořeněné, bohaté na vitamíny a kalorické. Pijte hodně tekutin, například čaj s citronem, teplé mléko, přírodní ovocné šťávy a teplou zásaditou minerální vodu.

V závažných případech se poraďte s lékařem, který vám předepíše individuální léčbu.

Akutní respirační onemocnění

Akutní respirační onemocnění (ARI) je proces poškození horních cest dýchacích.

Akutní respirační infekce jsou způsobeny patogenními bakteriemi, kterých existuje několik set variant. Jsou rozděleny do 11 skupin:

- chřipkové viry;
- reoviry;
- viry parainfluenzy;
- adenoviry;
- enteroviry;
- běžný herpes virus;
- rhinoviry;
- stafylokoky a streptokoky;
- koronaviry;
- mykoplazmata;
- respirační syncytiální virus.

Akutní respirační onemocnění nejčastěji postihují děti. Infekce se do těla dostává především kapénkami přenášenými vzduchem. K nákaze dochází při těsném kontaktu s nemocným člověkem. Mezi hlavní příznaky patří kašel, rýma, horečka, celková slabost a apatie. Doba trvání onemocnění: Přibližně 1 týden, s komplikacemi až 3-4 týdny.

Léčba

Léčba antiseptickými léky zahrnuje kloktání a výplach nosu 3% roztokem peroxidu vodíku. Stejným roztokem se potírají zanícené oblasti ústní sliznice.

Stomatitida

Stomatitida je zánět ústní sliznice. Je způsobena některými infekčními chorobami, jako je záškrt, spalničky, syfilis, tuberkulóza atd., krevními a kožními chorobami, jako je leukémie, anémie, herpes atd. Pacient pociťuje celkovou nevolnost, sliznice v ústech se zanítí a brzy dojde k zánětu rtů, tváří, jazyka a úst.

Na patře jsou bolestivé kulaté útvary s bělavě šedým nánosem a jasně červeným okrajem.

Tělesná teplota pacienta stoupne na 40 °C. Zvětšují se lymfatické uzliny. Někdy se na obličejí tvoří vředy. Onemocnění zcela ustoupí během 1-2 týdnů. Imunita však netrvá dlouho a může dojít k recidivám.

Léčba

Hlavní léčbou stomatitidy je výplach úst 3% antiseptickým peroxidem vodíku. Kromě toho musí být stomatitida spojena s celkovým stavem a příčina stomatitidy musí být léčena. Existuje také další možnost léčby, zejména u opakujících se stomatitid. K tomuto účelu se používá neinfekční bakterie produkující peroxid vodíku. Ráno a večer se do úst pacienta vstříkne malé množství bakterií. Při této metodě je zotavení podstatně rychlejší.

Rány

Rány jsou vnější poranění kůže a sliznic, někdy pronikající hluboko do kostí a šlach, s možným poškozením cév a nervů. Pokud rána pronikne do dutiny (břišní, hrudní, lebeční, mozkové atd.), nazývá se penetrující rána.

Zranění mohou být způsobena různými předměty, a proto se podle toho dělí do kategorií:

- Bodnutí - způsobené nožem, jehlou, bajonetem, šídlem atd. Jsou obzvláště nebezpečné, protože vnitřní poranění orgánů může zůstat neodhaleno a způsobit vnitřní krvácení nebo zánět;
- řezná rána - způsobená řezným nástrojem (nožem, břitvou, sklem, skalpelem a dalšími).

atd.);

- sekaný - způsobený těžkým ostrým nástrojem (sekerou, topůrkem apod.);

- pohmožděniny - způsobené tupým předmětem (kladivem, kamenem, obuškem atd.)

- Střelné zbraně - způsobené různými typy střel (kulky, broky, střepiny).

hrouda atd.). Takové rány mohou být průchozí (když mají vstupní a výstupní ránu), slepé (když je poraněný předmět zaseknutý v těle) a tečné (když poraněný předmět prochází v blízkosti orgánu a dotýká se ho jen částečně). Jakýkoli cizí předmět, který se dostal do orgánu, způsobí hnisání.

Poranění často doprovází krvácení, jehož intenzita závisí na tom, zda byla poraněna tepna, žíla nebo kapilára.

Léčba

Hlavními úkony při ošetřování rány jsou jednak snaha jakýmkoli způsobem zastavit krvácení a jednak ochrana rány před kontaminací a zanesením různých infekcí.

K čištění rány je nejlepší peroxid vodíku.

K tomuto účelu se používá 3% roztok peroxidu. Nejprve si vydezinfikujte ruce a poté tamponem navlhčeným peroxidem vodíku několikrát otřete kůži v okolí rány a odstraňte nečistoty a cizí předměty (zbytky oblečení, vlasy, šupinky kůže, drobné třísky atd.). Poté se přímo na ránu přiloží gázový polštářek namočený v peroxidu vodíku a přiloží se obvaz. Doporučuje se nedotýkat se rukama vrstev gázy, které přijdou do kontaktu s ránou.

Nikdy ránu neomývejte vodou, protože to může snadno vést k infekci. Rány nekauterizujte. Alkohol, jód, benzín atd. způsobují hnisání a silnou bolest.

Na rány nenanášejte mast ani pudr. Jediným nezbytným ošetřením ran je 3% roztok peroxidu vodíku. Dokáže rychle zastavit kapilární krvácení a účinně ošetřit ránu.

Burns

Popáleniny jsou poranění částí těla způsobená působením tepla, chemických látek nebo záření. Popáleniny mají různý stupeň závažnosti, který závisí na ploše a hloubce poranění:

- Stupeň I - zarudnutí a otok kůže;
- Stupeň II - tvorba puchýřů naplněných nažloutlou tekutinou;
- Stupeň III - nekróza kůže;
- Stupeň IV - nekróza kůže a podkožní tkáň.

Toto onemocnění prochází několika obdobími: popáleninový šok, akutní toxémie, sepse a zotavení.

Popáleninový šok vzniká v důsledku podráždění mnoha nervových elementů v místě popálení.

Toxémie je otrava organismu způsobená produkty rozkladu poškozené tkáně. Začíná téměř okamžitě a postupně se zhoršuje. Metabolismus těla je narušen.

Další stadium onemocnění je způsobeno infekcí obnaženého povrchu popáleniny. Během tohoto období se u pacienta objeví horečka, anémie, zánět poškozené tkáně a otok. Zánět a rozkladné produkty poškozené tkáně napadají nervy a způsobují silnou bolest. Oběh je přerušen. U popálenin prvního stupně se krevní oběh brzy vrátí do normálu a zánět ustane, otok se zmenší a bolest ustoupí.

U popálenin II. stupně postupně ustupují i všechny příznaky a k úplnému zotavení dochází do 14-16 dnů, pokud se povrch neinfikoval a nedošlo k hnisání. V druhém případě se nemoc opozdí o několik týdnů nebo dokonce měsíců.

U popálenin III. a IV. stupně dochází k ospalosti, spavosti, křečím, nevolnosti, pocení, snížení krevního tlaku, zrychlení srdeční frekvence, dehydrataci a těžké intoxikaci. Ve zvláště závažných případech dochází k poruchám funkce jater a ledvin a k ulceracím sliznice gastrointestinálního traktu.

Léčba

V případě popálenin je velmi důležitá včasná první pomoc. Na popálené místo se přiloží dekontaminační obvaz s použitím 1% roztoku peroxidu vodíku. Současně jsou podána anestetika a pacient je převezen do nemocnice. V nemocnici je pacientovi ošetřen popáleninový šok, je mu podáno tetanové sérum a ošetřen povrch.

Zubní kaz

Zubní kaz je onemocnění zubů charakterizované demineralizací tvrdých zubních tkání a jejich následným rozpadem, jehož výsledkem je zubní kaz. Příčinou onemocnění je špatná strava a špatná péče o zuby.

V počátečním stadiu je zubní kaz asymptomatický a odhalí se pouze pečlivým vyšetřením. Sklovina se zmatní a na postiženém místě se objeví bílá skvrna.

Zub však zatím nereaguje na studené nebo horké jídlo. S postupujícím onemocněním se však zub stává bolestivým, když na něj dopadají sladké, kyselé nebo slané potraviny. Později zub reaguje také na změny teploty. V této fázi je dutina pro pacienta viditelná.

Léčba

Zubní kazy ošetřuje zubař. Peroxid vodíku je v tomto případě užitečný jako preventivní opatření proti zubnímu kazu. Za tímto účelem

Lékaři doporučují čistit si zuby následující směsí:¹ 1/2 lžička jedlé sody a 10-20 kapek 3% peroxidu vodíku. 10-15 minut po čištění zubů nic nejzte ani nepijte.

Neštovice

Plané neštovice jsou akutní infekční onemocnění charakterizované puchýři na kůži a sliznicích naplněnými čirou tekutinou a mírnou horečkou.

Původcem je virus neštovic, který není odolný vůči prostředí a je citlivý na dezinfekční prostředky a teplo.

Zdrojem infekce je osoba, která onemocněním trpí. Infekce se přenáší kapénkami vzduchem a také doma. K nákaze stačí i krátký pobyt v blízkosti nemocného.

Infekce virem planých neštovic se do těla dostává přes sliznice horních cest dýchacích, poté se přenáší lymfatickými cestami a po 1-2 dnech se dostává do krevního oběhu. Dochází k intoxikaci. Objevuje se horečka až 38 °C, celková malátnost, nechutenství a nespavost.

Virus se šíří do všech orgánů a proniká do buněk kůže a sliznic. Typická vyrážka se objevuje na kůži, sliznicích úst, dýchacích cestách, méně často na očích, gastrointestinálním traktu, genitáliích atd. Vyrážka má podobu puchýřů naplněných tekutinou.

Vyrážky na sliznicích se rychle otevírají do povrchových erozí s mírnou bolestí při polykání, slinění, slzení atd. Po 3 až 5 dnech se eroze zahojí. Puchýře na kůži zůstávají déle, ale po propíchnutí ustupují a mění se v hnědou krustu, která během 2-3 týdnů odpadne. Na jejich místě se netvoří jizvy.

Léčba

Pacient by měl být po určitou dobu izolován, chráněn před kontaktem s jinými lidmi (zejména s dětmi, které ještě onemocnění neprodělaly) a pečlivě ošetřován. Vyrážka by se měla potřít 3% peroxidem vodíku nebo 1% manganistanem draselným nebo brilantní zelení. Doporučuje se vypláchnout ústa a ošetřit sliznice vystavené vyrážkám 3% roztokem peroxidu vodíku.

Vaření

Vřed je hnisavý zánět vlasového folikulu. Na začátku onemocnění oblast svědí a otéká. Poté postižená oblast zčervená a začne vystupovat nad úroveň kůže. Dotyk kůže může způsobit bolest. V horní části varu se hromadí hnis. Po určité době vřed praskne a jeho obsah se dostane ven. Zbytky vlasů vyjdou ven spolu s hnisem. Na místě prasklého furunklu se vytvoří rána, která se brzy zahojí a zanechá malou bílou jizvu.

Vřídky se nejčastěji vyskytují na obličeji, pažích, zadní straně krku, tříselech a hýždích. Nikdy se nevyskytují na těch částech těla, kde chybí ochlupení. Někdy se může vřídek objevit na velkém počtu míst. Tento stav se nazývá vřídky. Může vydržet několik let. Vřídek sami nevymačkávejte ani nevyřezávejte - jinak si způsobíte krevní infekci. U vřídků na obličeji musíte být obzvláště opatrní, protože je zde velmi rozvinutá žilní a lymfatická síť cév, kterou se infekce může velmi rychle šířit.

Léčba

K léčbě vřídků se používají antiseptické obvazy. K tomuto účelu se používá roztok 1-2 čajových lžiček 3% peroxidu vodíku v 50 ml vody. Tímto roztokem se navlhčí hadřík a přiloží se na vřed na 15-20 minut. Současně pacient užívá antibiotika, aby se zabránilo šíření infekce v těle.

Pyoderma

Pyodermie je kožní onemocnění charakterizované hnisavým zánětem. Původci jsou stafylokoky, streptokoky, enterokoky, E. coli a další. Ke vzniku onemocnění přispívají celková onemocnění, jako je diabetes mellitus, krevní a gastrointestinální choroby, úrazy, znečištění kůže a nadměrné teplo a chlad. V závislosti na původci a hloubce poškození kůže se stafyloodermie a streptodermie dělí na hluboké a povrchové.

Nejčastějšími povrchovými stafylokoky jsou:

- osteofolliculitida (malá puchýřka obklopená červenou kůží);
- folikulitida (malá, ale bolestivá růžovomodrá puchýřka);
- vulgární sykóza (mnohočetná osteofolikulitida a folikulitida doprovázená modráním).

Hluboká stafyloodermie zahrnuje:

- vřed (vřed, velký puchýř naplněný hnisem);
- karbunkl (shluk překrývajících se vřídků obklopených zduřelou, purpurově pigmentovanou kůží);
- Hydradenitida (hnisavý zánět potních žláz v oblasti genitálií, podpaží atd.).

Mezi povrchovými streptodermiemi se nejčastěji vyskytuje streptokokové impetigo, pro které jsou charakteristické puchýře na obličeji vyplněné zakalenou tekutinou, které se pak scvrkávají do nažloutlých nebo zelenožlutých krust.

Mezi hluboké streptodermie patří ektymie vulgaris, která se objevuje na holeních, bobulích, stehnech a trupu v podobě hlubokých puchýřů, které se následně scvrkávají v hnisavé krusty. Po 2-3 dnech vřídka zmizí a zanechají po sobě jizvy.

Léčba

Doporučuje se ošetření vředů a puchýřů a kůže v jejich okolí 3% peroxidem vodíku. Současně se podává vitaminová terapie a celkové protizánětlivé léky. Během nemoci je zakázáno mytí. Chlupy se v postiženém místě odstříhnou. Osteofolikulitida a folikulitida jsou propíchnuty, poté se k dezinfekci vlasů použije roztok peroxidu vodíku. Po otevření vřídků a odstranění hnisu je vhodné provést stěr peroxidem vodíku a na postižené místo aplikovat antibiotickou mast.

Ekzém

Ekzém je zánětlivé kožní onemocnění, které se vyznačuje různými vyrážkami. Rozlišuje se pravý ekzém, profesionální ekzém, seboroický ekzém a mikrobiální ekzém. Je dlouhodobá a náchylná k recidivám. U ekzému je kůže citlivější na alergeny v důsledku stresu, alergií, onemocnění jater, gastrointestinálních onemocnění a dalších stavů. Ekzém nejčastěji postihuje obličej a horní končetiny. Při akutním ekzému je oblast oteklá a zarudlá. Vyznačuje se četnými malými papulami a vezikulami, které se otevírají a vytvářejí mikroerozie vylučující serózní tekutinu. Během tohoto procesu se u pacienta objevuje svědění.

a hoření. Infekce je možná. Nemoc trvá 1,5 až 2 měsíce.

U subakutního pravého ekzému jsou léze purpurově růžové a mírně zduřelé. Eroze je také mírná, méně svědí a pálí než u akutní formy, ale trvá déle, 3-6 měsíců.

Profesionální ekzém je podobný pravému ekzému, ale je lokalizován především na ruku, předloktí a krku a je způsoben specifickým profesionálním alergenem. Tato forma ekzému se snadno léčí a rychle hojí.

Seboroický ekzém je charakteristický pro obličej, pokožku hlavy, záda a hrudník. Příčinou je zhoršená sekrece kožního mazu. Kůže má nažloutlé zbarvení, mírnou bolestivost a mastné šupinky. Mikrobiální ekzém postihuje především končetiny, okolí ran, vředů a píštělí. Je způsobena plísňovými onemocněními kůže. Léze mikrobiálního ekzému jsou jasně ohraničené.

Léčba

Kromě peroxidu vodíku se k léčbě používají antihistaminika, sedativa, diuretika, vápník, kyselina askorbová. V případě sliznic a otoků se aplikuje peroxid vodíku jako pleťová voda a ošetřuje se kůže v okolí. V případě olupování se používají masti, krémy a tepelné ošetření.

Současně se léčí doprovodná onemocnění a odstraňují se vnější dráždivé látky.

Běžné akné

Akné je kožní onemocnění charakteristické pro období puberty. Je způsobena ochlupením mazových žláz. Mazové kanálky mazových žláz se ucpávají, v důsledku čehož vznikají mazové vředy různých velikostí.

Pokud hnisání začíná hluboko uvnitř, na povrchu kůže se tvoří modročervené uzlíky. Obsah černých teček nakonec vyschne a změní se v krusty, které pak odpadnou. Zanechává však namodralou skvrnu nebo jizvu. Hluboké černé tečky jsou obvykle bolestivé.

Průběh nemoci je dlouhý, ale do 25 let věku se obvykle podaří nemoc vyléčit.

Léčba

Ošetření zahrnuje čištění obličeje, které nejlépe provede profesionální kosmetička. Lze ji však provádět i doma.

Obličej se napaří nad parní lázní a poté se otře vatovým tamponem navlhčeným 3% roztokem peroxidu vodíku. Poté můžete začít vytlačovat největší černé tečky, pak ty menší a nezapomeňte si pravidelně otírat obličej peroxidem vodíku. Při vymačkávání černých teček je důležité, aby vyšly úplně ven, jinak může dojít k zánětu.

Pokud jsou na obličeji puchýřky, lze je otevřít jehlou, kterou předtím dezinfikujeme peroxidem vodíku. Jehla se zavádí rovnoběžně s kůží. Hnis se jemně vytlačuje, dokud se neobjeví kapka krve. Rána je poté kauterizována tabletou hydroperitidu.

Existují puchýřky, které nelze vytlačit, protože nemají stopku a hnis v nich je vícekomorový. Pokud se ho pokusíte vytlačit, hnis se místo ven dostane dovnitř do lymfatického řečiště, což vede ke vzniku nových puchýřků. K jejich léčbě se doporučuje poklepávání. Tím se aktivuje zranění, tj. vznik tyčinky, kterou lze vytlačit, nebo se vrádek sám rozpustí.

Po vyčištění se obličej znovu otře roztokem peroxidu vodíku a nanese se stahovací maska. Po odstranění masky lze obličej přepudrovat dětským pudrem.

Intravenózní použití

Mnoho lékařů nyní začíná hovořit o nitrožilním použití peroxidu vodíku. Není to pro tělo škodlivé? Peroxid se rozkládá, a to velmi rychle, přičemž se uvolňuje kyslík v plynném stavu. Kromě toho, jak již bylo zmíněno, kontakt s kůží nebo sliznicemi vyvolává oxidační reakce a nejen ničí bakterie, ale také odumírají některé buňky čištěného povrchu. Je bezpečné aplikovat lék do žíly? Nemůže to způsobit mrtvici? Pokud ne, jaké jsou výhody?

Vědecké studie v této oblasti ukazují, že peroxid vodíku po vstupu do krve interaguje s katalázou plazmy a bílých krvinek a následně s katalázou uvnitř červených krvinek, kde se uvolňuje kyslík. Tělesné tkáně se tak nasytí kyslíkem.

Naše tělo bojuje s každou infekcí pomocí speciálních zabíječských buněk (granulocytů), které v obklopení bakterií, mikrobů nebo virů na ně jednoduše zaútočí peroxidem vodíku, který produkuje z vody a kyslíku v těle.

Další infuze peroxidu do krevního oběhu tento účinek posiluje.

Peroxid vodíku je obecně přítomen v každém živém organismu a je jedním z jeho nejdůležitějších prvků. Jen málo procesů v našem těle probíhá bez jeho účasti. Peroxid vodíku se podílí na metabolismu bílkovin, tuků a sacharidů, na tvorbě vitamínů a minerálních solí a na fungování imunitního systému.

Nasycení tkání kyslíkem dodává našemu tělu zdraví a dlouhověkost. Naopak nedostatek kyslíku způsobuje mnoho nemocí. Například nedostatek kyslíku vede k rychlému rozvoji rakovinných nádorů.

Vědci prokázali, že obecně platí, že jakákoli nemoc zvyšuje tok peroxidu vodíku v těle, což vede k jeho nedostatku. V důsledku toho je oslabena obranyschopnost organismu a stav pacienta se zhoršuje. Úspěšná léčba vyžaduje obnovení množství kyslíku nezbytného pro život organismu.

Saturace plicní tkáně kyslíkem vede k celkovému zotavení dýchacího systému. Stejného účinku lze dosáhnout injekcí peroxidu vodíku do žíly. Vznikající kyslík stoupá průduškami vzhůru a čistí průdušky od hlenu, což napomáhá zotavení po různých plicních onemocněních.

Peroxid vodíku se v těle podílí také na metabolismu. Reguluje některé hormonální procesy ve štítné žláze, nadledvinách a pohlavních žlázách. Peroxid vodíku navíc pomáhá při transportu vápníku do mozkových buněk.

Peroxid vodíku rozšiřuje cévy: srdce, mozek a dýchací orgány. Působí na krev, normalizuje její složení, čistí ji a oživuje, nasycuje ji kyslíkem.

domů. Výzkum využití peroxidu vodíku při různých onemocněních se stále rozšiřuje a existuje již řada klinických důkazů o účinnosti této léčby.

Léčivé vlastnosti peroxidu vodíku byly experimentálně prokázány, zbývá jen vypracovat systematickou metodiku jeho použití a dávkování pro intravenózní infuze.

Pneumonie (zápal plic)

Zápal plic je infekční onemocnění plic, které spočívá v zánětu dýchacích cest. Způsobují ji různé viry a bakterie: pneumokoky, streptokoky a stafylokoky. Zápal plic je charakterizován tělesnou teplotou až 39 °C.

Kašel, zimnice, kašel, nejprve suchý, později s hlenem, dušnost. Někdy se může objevit bolest v boku.

K zápalům plic přispívají podchlazení, nadměrný fyzický a psychický stres, intoxikace a další stavy, které snižují obranyschopnost organismu a aktivují mikrobiální nebo virovou flóru v horních cestách dýchacích. Zápal plic může být často způsoben kouřením, protože tabákový kouř je katalyzátorem mnoha látek ve znečištěném ovzduší, které způsobují poškození plic.

Léčba

Zápal plic se léčí pod dohledem lékaře a nejčastěji v nemocnici. V naší zemi se již v 80. letech 20. století používal roztok peroxidu vodíku k léčbě plicních pacientů (především pacientů trpících zápallem plic), zejména při léčbě dětí. Pro nejmenší - ve věku do 1 roku - byl použit 0,3% roztok peroxidu vodíku, pro starší děti 0,5% roztok. Roztok byl podáván intravenózní kapénkovou irigací. Podávání peroxidu vodíku bylo kombinováno s běžnou léčbou pneumonie, jako jsou antibiotika, sulfonamidy, které jsou indikovány při léčbě pneumonie, dále glukóza, vitaminy, kardiologické léky atd.

Klinická praxe prokázala účinnost intravenózního podávání peroxidu vodíku u tohoto onemocnění, protože okysličení plic je pro zotavení pacienta velmi důležité. Peroxid vodíku má navíc expektorační účinek, odstraňuje sputum z dýchacích cest a tím je čistí.

Bronchitida

Bronchitida je infekční onemocnění, při kterém dochází k zánětu průdušek. Hlavními příznaky jsou kašel, hlenovité sputum a celková malátnost. U nejtěžších forem bronchitidy se objevuje dušnost. Bronchitidu způsobují virové a bakteriální infekce. K tomu přispívají následující faktory: chladný, suchý, prašný nebo znečištěný vzduch.

Rozlišuje se akutní a chronická bronchitida. Akutní bronchitidu způsobují bakterie, jako jsou stafylokoky, streptokoky a pneumokoky, a také různé viry, jako jsou spalničky, chřipka, černý kašel atd. K rozvoji onemocnění přispívají faktory, které snižují obranyschopnost organismu proti akutním infekcím (podchlazení, infekce horních cest dýchacích atd.), a také přímý kontakt s nemocnými lidmi.

Při akutní bronchitidě má pacient pocit pálení na hrudi, mučivý kašel (nejprve suchý a po několika dnech s hlenem), dušnost, ztrátu vitality, depresi a občasnou bolest na hrudi.

Tělesná teplota se zvyšuje. Tělesná teplota se zvyšuje. Komplikací může být bakteriální hnisavá infekce. V typických případech trvá onemocnění 7 až 14 dní, při bakteriální infekci může trvat až měsíc nebo déle.

Hlavním kritériem chronické bronchitidy je chronický kašel s produkcí sputa. Kašel je chronický, pokud trvá nejméně tři měsíce v roce po dobu dvou let. V tomto případě je u pacienta diagnostikována chronická bronchitida. Hlavními příčinami jsou kouření a znečištěné ovzduší.

K závažným komplikacím chronické bronchitidy dochází při infekci bakteriemi *Haemophilus influenzae* nebo pneumokoky, které způsobují hlubší rozšíření zánětu.

Prvními příznaky chronické bronchitidy jsou záchvaty kašle, které se zhoršují za chladného a vlhkého počasí. Produkuje hlenovité, mukopurulentní nebo purulentní sputum. Může způsobovat bolest na hrudi a břicha, která se při cvičení zvyšuje.

Léčba

V některých zemích se nyní bronchitida léčí peroxidem vodíku, a to zejména v pokročilých stádiích onemocnění, kde se někteří odborníci domnívají, že běžná léčba je nedostatečná. Intravenózní injekce úspěšně odstraňuje nahromaděný hnis a hlen z průdušek a udržuje tyto průchody otevřené, což usnadňuje proudění vzduchu do plic.

Kromě podávání peroxidu vodíku se u bronchitidy podává antibakteriální léčba sulfonamidy a antibiotiky.

Emfyzém

Emfyzém je plicní onemocnění charakterizované zvětšením plicních sklípků, sníženou elasticitou plicní tkáně a zhoršenou funkcí dýchání. Při tomto onemocnění jsou plíce plné vzduchu a dýchání je obtížné. Hlavními příznaky jsou dušnost a kašel s hlenovitým sputem.

Emfyzém je často způsoben bronchitidou a bronchiálním astmatem. Kouření v kombinaci s nepříznivými podmínkami prostředí může být důležitým faktorem pro vznik onemocnění. Tabákový kouř působí jako katalyzátor procesů ovlivňujících plíce a průdušky.

Onemocnění se vyvíjí dlouho. Zpočátku připomíná bronchitidu, ale postupně se kašel stává prudkým, dýchání je stále namáhavější a pacient musí vynaložit stále větší úsilí, aby dostal z plic vydechaný vzduch. Neustálá námaha způsobuje zarudnutí rtů, obličeje a hrudníku a otok žil na krku. Sputum je vykašláváno se stále většími obtížemi.

Léčba

Nyní je možné použít peroxid vodíku ke zlepšení stavu lidí trpících rozedmou plic. Díky intravenózním infuzím je tělo zásobováno kyslíkem, který chybí v důsledku respiračního selhání a hromadění odpadního vzduchu v plicích. Peroxid vodíku navíc čistí průdušky od hlenu, což také usnadňuje vydechování nahromaděného vzduchu. Peroxid vodíku stoupá dýchacími cestami vzhůru a vyvolává kašlací reflex, který s sebou strhává veškeré sputum. Po podání intravenózní infuze peroxidu vodíku se u pacientů s rozedmou plic výrazně zlepšila pohoda, ulevilo se jim při dýchání, normalizoval se spánek a chuť k jídlu.

Záškrt

Záškrt je akutní infekční onemocnění způsobené difterickým toxinem produkovaným korynebakteriemi. Vyznačuje se zánětem a tvorbou fibrinového povlaku v místě vniknutí patogenu.

Existuje několik typů záškrtu: orofaryngeální, respirační, nosní, oční, kožní a kombinovaný záškrt.

Původcem je bacil difterie, který je velmi odolný vůči vlivům prostředí: snáší vysychání i nízké teploty a dlouho přetrvává v předmětech, kterých se pacient dotkl. Varem je však mrtvý již po 1 minutě a působením dezinfekčních prostředků do 10 minut. Při množení uvolňují tyto bacily záškrtu extrémně silný toxin, který je zodpovědný za všechny klinické projevy onemocnění.

Jediným zdrojem nákazy záškrtem je člověk, a to buď jako pacient, nebo jako přenašeč. Infekce se přenáší vzdušnou cestou kapénkami, protože patogen je ve vnějším prostředí velmi odolný a přenos je možný prostřednictvím předmětů, výrobků nebo třetích osob.

Infekce se do těla dostává přes sliznice hltanu, nosu, krku a méně často přes sliznice očí a pohlavních orgánů. Kromě toho může dojít k infekci přes poškozenou kůži: rány nebo popáleniny, opruzeniny apod. Na těchto místech se bacil difterie začne množit a uvolňuje exotoxin.

Při nízkých hladinách antitoxinu v těle proniká exotoxin do buněk, což souvisí s jeho místními a celkovými účinky na organismus. Bacil záškrtu navíc produkuje látky, které usnadňují průnik toxinu do tkání.

Nejčastější formou je faryngeální záškrt. Může být toxický nebo netoxický. Při toxické formě dochází k těžkému otoku mandlí, měkkých tkání v orofaryngu a krku. Povlaky na mandlích jsou oboustranné a velmi silné a pacient pociťuje silnou bolest při polykání. Onemocnění začíná velmi akutně, těžkou intoxikací a horečkou 40 °C nebo vyšší.

U netoxické formy faryngeální difterie dochází k těžké celkové intoxikaci, horečce a tonzilárním povlakům, které se šíří mimo mandle na patro a stěnu hltanu.

Záškrt dýchacích cest způsobuje suchý kašel, chraptot a celkovou malátnost. Onemocnění se může rozšířit do průdušek a vést k udušení a zápalu plic.

Léčba

Při podezření na záškrt je pacient hospitalizován. V nemocnici se provádí léčba sérem proti difterii. Intravenózní infuze peroxidu vodíku zvýší účinek léčby, protože atomární kyslík zvýší hladiny antitoxinů v krvi. Užitečné je také kloktání 3% roztoku peroxidu vodíku v ústech, krku a nose.

Šindel

Pásový opar jsou uzlovité vyrážky na kůži nebo sliznicích. Pásový opar je způsoben zánětem nervových zakončení jako následek planých neštovic. Na kůži se objevují velké bolestivé vředy ve formě furunkulů. Postiženého bolestivě svědí a svrab si škrábe. Někteří pacienti nenacházejí úlevu a pokoušejí se o sebevraždu.

Léčba

Pásový opar se léčí velmi obtížně. Dosud nebyla nalezena dostatečně účinná léčba. Klinické studie o použití intravenózní infuze peroxidu vodíku však prokázaly výraznou úlevu již 3. den a po týdnu se bolest vůbec neobjevila.

Kandidóza

Kandidóza je infekční kožní onemocnění způsobené kvasinkami Candida. Nejčastěji se vyskytuje v kožních záhybech, v koutcích úst a na ústní sliznici.

Onemocnění se projevuje červenými erozemi s odlupujícími se okraji zrohovatělé vrstvy epidermis. Kandidózu může způsobit diabetes mellitus a dlouhodobá léčba antibiotiky a hormony. Mohou se vyskytnout závažné případy afty, které postihují gastrointestinální a močopohlavní systém.

Léčba

Doporučujeme potírat kůži 3% roztokem peroxidu vodíku a následně mazat mastí s levorinem.

Současně se léčí základní onemocnění, které rakovinu způsobuje nebo k ní přispívá.

Klinická praxe ukázala, že již po dvou ošetřeních se pacient cítí výrazně lépe a po osmi injekcích je zcela bez bolestivých příznaků. Po dvou měsících dochází k úplnému zhojení.

Roztroušená skleróza

Roztroušená skleróza je chronické onemocnění, které postihuje centrální nervový systém (CNS) a často vede k invaliditě. V průběhu onemocnění dochází k progresivním poruchám imunitního systému. Postihuje převážně mladé lidi (20-40 let).

Onemocnění obvykle začíná poruchami pohybového aparátu a slabostí nohou. Chůze se stává nejistou, objevují se závratě a zvracení. Mohou se objevit záchvaty a neúplná paralýza. Mohou se také objevit poruchy sexuálních a močových funkcí a zrakové ostrosti. Později dochází ke ztrátě citlivosti a snížení reflexů. Duševní poruchy nejsou neobvyklé.

Postupem času se příznaky onemocnění zvyrazňují. Pacienti s roztroušenou sklerózou umírají po 25-30 letech, a to především na infekce v důsledku oslabené imunitní obrany organismu.

Léčba

Použití intravenózní infuze při léčbě roztroušené sklerózy vykazuje pozitivní výsledky. Je účinný zejména v počátečních stádiích onemocnění. Úspěch je pravděpodobně způsoben tím, že atomární kyslík uvolněný v kombinaci s krevní katalázou aktivně bojuje proti bakteriím a virům.

Mrtvice

Cévní mozková příhoda je porucha krevního oběhu mozku (mozková mrtvice) nebo míchy (míšň mrtvice). Mozková mrtvice je častější. Vyskytuje se především u lidí s hypertenzí a aterosklerózou mozkových cév.

Rozlišuje se mezi ischemickou a hemoragickou cévní mozkovou příhodou. Ischemická cévní mozková příhoda je způsobena křečí jedné z tepen zásobujících mozek. To má za následek změknutí mozkové tkáně, což vede k různým onemocněním souvisejícím s funkcí mozku: paréze, paralýze, kómatu atd.

U hemoragické cévní mozkové příhody může dojít k mozkovému krvácení v důsledku prasknutí cévy u osob s hypertenzí nebo aterosklerózou či hemoragickou diatézou. V případě hemoragické mrtvice pacient obvykle ztratí vědomí a rychle upadne do kómatu.

Dýchání se stává chraptivým, dochází ke zvracení, kůže se zbarvuje do fialova a teplota stoupá. V 75 % těchto případů dochází k úmrtí. Závažnou komplikací hemoragické mrtvice je proniknutí krve do mozkových komor.

Při krvácení do mozečku se objevují závratě, prudká bolest v zátylku, nevolnost, zvracení, hypotenze a poruchy koordinace. Při zhoršení stavu může dojít k poruchám dýchání a srdeční činnosti. V takových případech bude pacient léčen chirurgicky.

Léčba

Léčba mrtvice spočívá v hospitalizaci a sledování životních funkcí. Předepisují se léky na snížení krevního tlaku a edému mozku.

Systémový lupus erythematoses (SLE)

Systémový lupus erythematoses je chronické onemocnění, které postihuje především mladé ženy (20-30 let), někdy se vyskytuje i u dospívajících. Onemocnění začíná opakující se polyartritidou: horečkou, bolestmi kloubů, poruchami chuti k jídlu a spánku, celkovou slabostí a malátností, kožní vyrážkou a úbytkem hmotnosti. Akutní začátek (s horečkou, silnou bolestí, nefritidou a oteklými klouby) je vzácný. Postupně se zapojují další orgány.

V průběhu onemocnění jsou postiženy klouby, kůže, serózní membrány, kardiovaskulární orgány, plíce, gastrointestinální trakt, ledviny atd.

V akutním průběhu se onemocnění rozvíjí náhle, celkový stav se dramaticky zhoršuje a během 3-6 měsíců jsou postiženy ledviny a centrální nervový systém. Očekávaná délka života po nástupu onemocnění je 1 až 2 roky. Při podpůrné léčbě lze život prodloužit až na 5 let. Někdy se po delší léčbě vyvine trvalá remise a další léčba je vysazena.

Subakutní průběh onemocnění začíná postupně celkovými příznaky, které se projevují vlnovitě. S každou exacerbací se proces onemocnění šíří do nových orgánů. Při chronickém průběhu se onemocnění projevuje jako polyartritida nebo polyserozitida po velmi dlouhou dobu. Po 5-10 letech může dojít k postižení dalších orgánů (pneumonie, nefritida atd.).

Léčba

Pokud je onemocnění exacerbované, léčí se jako hospitalizovaný pacient. Nejlepší účinek léčby je v první fázi onemocnění. Hlavními léky používanými k léčbě SLE jsou glukokortikoidy. U pacientů se SLE však byly zaznamenány pozitivní výsledky při použití peroxidu vodíku. Užívá se perorálně i intravenózně.

Díky tomuto léku lze výrazně snížit dávky hormonálních léků, které pacienti užívají. Došlo k výraznému zlepšení stavu. Bolesti kloubů zmizí. Bolestivé orgány se zotavují. Vyrážky na kůži již nesvědí. Zmírňuje se také vypadávání vlasů. Odstraňují se také depresivní poruchy a chronická podrážděnost.

Křečové žíly

Křečové žíly jsou změny na žilách dolních končetin, jejich nerovnoměrné rozšíření a vyklenutí v oblasti ztenčení žilní stěny v důsledku stagnace a obstrukce odtoku krve ze žil. Onemocnění je způsobeno dědičnými chlopenními vadami žilního systému nebo vrozenou slabostí pojivové tkáně.

Pacient pociťuje těžké nohy, svědění kůže a teplo, v noci křeče. Příležitostně se objevují otoky hlezenních kloubů. Objevují se otoky stehen a žil dolních končetin. Postupem času onemocnění postupuje a zduřelé žíly se stávají stále více vystouplými a uzlovitými. Žíly se stávají živějšími a klikatějšími. Někdy se objevují komplikace v podobě tromboflebitidy a krvácení. Nemocí jsou nejčastěji postiženy ženy.

Léčba

U křečových žil je velmi užitečná nitrožilní injekce 0,15% roztoku peroxidu vodíku, protože uvolněný atomární kyslík čistí cévní stěny a odstraňuje ucpávky, zejména v oblasti křečových uzlů. Při této léčbě dochází ke snížení bolesti a únavy.

Interní použití

Pro vnitřní použití se obvykle používají slabé roztoky peroxidu vodíku. Tento přípravek je při správném užívání zcela bezpečný a má příznivý vliv na žaludek, zvyšuje tvorbu sliznice, která chrání před kyselinami produkovanými samotným žaludkem.

Mnozí lékaři se domnívají, že většina nemocí vzniká v důsledku nesprávné výživy a poruch trávicího traktu. Nejjednodušší příklad: mnoho lidí často během jídla pije džusy, vodu a jiné tekutiny, které po vstupu do žaludku zředí trávicí šťávy vylučované žaludkem, játry a slinivkou, takže nejsou dostatečně silné na zpracování potravy.

Tím se uvolňují další kyselé šťávy, což vede k pálení žáhy a břišním potížím a následně k vředům. Pokud není žaludeční kyselina zcela neutralizována, přechází dále do dvanáctníku, kde může způsobit řadu onemocnění od zácpy až po vznik rakovinných nádorů.

Atomární kyslík je potřebný k tomu, aby se zabránilo rozkladu polotovarů v trávicím traktu. Vzniká v organismu z molekulárního kyslíku, který vdechujeme. Je pochopitelné, že současná situace v životním prostředí vede k určitému nedostatku kyslíku v organismu.

Perorální užívání peroxidu vodíku ve většině případů výrazně zlepšuje celkový stav tím, že obohacuje tělo o potřebný kyslík. Tento způsob užívání peroxidu vodíku normalizuje redoxní procesy a celkovou rovnováhu trávicího systému.

Při použití této metody byste však měli být velmi opatrní, protože peroxid vodíku má na tělo velmi silné účinky. Při nevhodném použití může způsobit mnoho závažných onemocnění.

Z tohoto důvodu i lékaři, kteří uznávají jeho nepochybnou užitečnost a doporučují jeho žilní infuzi, jen velmi zřídka doporučují svým pacientům, aby peroxid užívali přímo.

V žaludku je totiž počet enzymů, které rozkládají peroxid vodíku na vodu a kyslík, mnohem nižší než v krvi. Některé látky (např. železo, tuky, soli a kyselina askorbová) však snadno interagují s peroxidem vodíku, což vede k tvorbě volných radikálů. Tyto radikály mohou být velmi škodlivé pro stěny žaludku a způsobit erozi nebo dokonce nádory.

Nevhodné používání peroxidu vodíku tak může vést k různým gastrointestinálním onemocněním, včetně rakoviny. Současně však lze při dodržení určitých pravidel dosáhnout významných pozitivních výsledků při perorálním užívání peroxidu vodíku.

Zde je několik tipů od lékařů (mezi nimi profesor Neumyvakin a terapeut Smolentsev, kteří byli na toto téma dotazováni v populárních publikacích), kteří lék studují a používají v praxi.

Za prvé, při perorálním užívání peroxidu vodíku se musí používat dobře přečištěný roztok peroxidu vodíku.

Za druhé, začněte s malými dávkami, konkrétně 1-2 kapkami 3% roztoku peroxidu vodíku v 1-2 polévkových lžicích vody. To se opakuje 2-3krát během dne. V dalších dnech se dávka zvyšuje přidáním jedné kapky, dokud jednotlivá dávka nedosáhne 10 kapek.

Celkové množství peroxidu vodíku užívaného během dne by nikdy nemělo překročit 30 kapek.

Za třetí, peroxid vodíku by se měl užívat pouze nalačno, protože přítomnost jídla zvyšuje negativní účinky léku. To znamená, že po posledním jídle musí uplynout alespoň 2-3 hodiny. Po užití léku byste se měli zdržet jídla po dobu nejméně 40 minut.

Za čtvrté, přípravek by měl být přednostně užíván v cyklech. Po desetidenním cyklu následuje 3-5denní přestávka. Další cykly lze zahájit 10 kapkami, ale dávka by se nikdy neměla zvyšovat. Vysoká koncentrace peroxidu vodíku může způsobit popáleniny.

Je třeba poznamenat, že při prvním perorálním užití peroxidu vodíku může dojít k silné intoxikaci organismu a stav se může rychle zhoršit. To je pochopitelné a není na tom nic špatného. Peroxid vodíku je velmi účinná látka a po požití okamžitě ničí bakterie.

Další nepříjemnou, ale dobrou známkou blahodárných účinků peroxidu vodíku na organismus může být výskyt nejrůznějších kožních vyrážek a zánětů. Toxické látky se z těla vylučují prostřednictvím těchto kožních vyrážek. Tento nepříjemný pocit nebude trvat dlouho.

Někdy může užívání peroxidu vodíku vyvolat další nepříjemné příznaky, jako je nevolnost, průjem, únava, nespavost atd.

V těchto případech lze dávku snížit, ale není nutné přestat peroxid užívat, protože roztok je tak slabý, že je zcela bezpečný a příznivý účinek bude stále přítomen. Stačí trocha trpělivosti a výsledkem bude výrazné zlepšení vašeho zdraví.

Ještě jedna rada: Před zahájením léčby peroxidem vodíku byste měli dbát na očistu těla. V opačném případě se účinek značně opozdí.

Na závěr profesor I. P. Neumyvakin doporučil, že peroxid vodíku je velmi prospěšný pro zdraví a měl by se užívat pravidelně:

"Nyní několik slov o peroxidu vodíku.

Doporučuji všem, nemocným i zdravým, aby si zavedli pravidlo každodenního užívání peroxidu vodíku - od zítřka až do konce života.

Kupte si v lékárně obyčejný 3% peroxid vodíku a užívejte ho 3x denně nalačno, tj. buď 30-40 minut před jídlem, nebo alespoň 2 hodiny po jídle.

Celková dávka by neměla překročit 30 kapek denně, ale měla by se zvyšovat postupně po jedné kapce.

První den zřed'te vždy 1 kapku peroxidu vodíku v 1 polévkové lžici vody. Druhý den nakapejte vždy 2 kapky peroxidu vodíku do lžice vody, třetí den 3 kapky atd. a postupně zvyšujte dávku až na 10 kapek na lžici vody.

Po ukončení jednoho takového cyklu si dejte 3-5 dní pauzu a začněte nový cyklus, ale už ne s jednou kapkou, ale nakapejte 10 kapek peroxidu vodíku po jedné polévkové lžici. Každý by si na to měl zvyknout.

Hlavní je být opatrný a nepředávkovat se. Opakování: 30 kapek denně, ne více. Doporučuji také pravidelně vyplachovat ústa peroxidem vodíku. Za tímto účelem rozpust'te 1-2 čajové lžičky peroxidu vodíku v 50 ml vody.

Stejný roztok lze také vkápnout do nosu po 10 kapkách do každé nosní dírky. Je vhodný i k vnější aplikaci ve formě obkladů, které se přikládají na bolestivá místa na 1-2 hodiny.